

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 694 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Στα οδοφράγματα παραμένουν
οι ανθρακωρύχοι

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΕΟΠΥΥ

Πρώτος στόχος
να πληρώνουν
τα φάρμακα
οι ασφαλισμένοι

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΟΡΥΦΗΣ
Νίκησαν αυτοί
και χάσαμε όλοι
οι άλλοι

ΣΕΛΙΔΑ 8

Πετρελαϊκά
παραμύθια

ΣΕΛΙΔΑ 7

Με το πιστόλι
στον κρόταφο
τα Πανεπιστήμια

ΣΕΛΙΔΑ 10

Ευρωλιγούρικο
παραλήρημα
Χριστόφια

ΣΕΛΙΔΑ 13

Επιχείρηση
κατευνασμού
του λαού
και όχι της
τρόικας

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

7/1894: Γέννηση Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι 7/1939: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υποψήφιος δήλωση μετανοίας ενώπιον του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου 7/1967: Σύλληψη πέντε κομμουνιστών που έγραφαν αντιδικτατορικά συνθήματα (Θεσσαλονίκη) 7/1972: Σύλληψη Κλάους Γίνσχκε και Ιρμγκαρντ Μέλερ (RAF) 7/1979: Δύο βόμβες στις αποθήκες Πετζετάκι (ΕΛΑ) 7/2005: Τετραπλή βομβιστική ενέργεια, 56 νεκροί, 700 τραυματίες (Λονδίνο) 8/7: Ημέρα κατά αλλεργίας 8/7/1949: Εκτέλεση φοιτητή νομικής Παύλου Παπαμερκούριου («χρυσός αετός») που ενέπνευσε τον Μίκη Θεοδωράκη για το «τραγούδι του νεκρού αδερφού» 8/7/1970: Βαριές πτονές σε δέκα στελέχη του ΚΚΕ και σε δικηγόρο τους 9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816), Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας 9/7/1943: Αντιστασιακή φοιτητές σκεπάζουν με μαύρα πέπλα όλα τα αγάλματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης, επεισόδια-συλλήψεις 9/7/1947: Μαζικές συλλήψεις στελεχών αριστεράς (Αθήνα) 9/7/1949: Ανακαλύπτονται σε κρύπτη (παλαιά Κοκκινιά) τα τυπογραφεία της ΚΕ του ΚΚΕ, συλλήψεις στελεχών 9/7/1971: Βόμβα σε βυτιοφόρο της Εσσο Πάππιτς (ΛΕΑ) 9/7/1986: Εκτέλεση πυρηνικού επιστήμονα της «Siemens» Καρλ Χάιντς Μπέκουτς (RAF) 10/7: Μπαχάμες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1973), Αλβανία: Ημέρα στρατού 10/7/1962: Αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ ελλήνων κομμουνιστών (Τασκένδη) 10/7/1971: Ανδρέας Παπανδρέου, Στάθης Παναγούλης και Νίκος Νικολαΐδης παραπέμπονται σε δίκη για παράβαση του ΑΝ 509 περί «ανατροπής του καθεστώτος με βίαια μέσω» 10/7/1974: Σύλληψη μελών ΠΑΚ και κλιμακίου Μεγάλης Βρετανίας 10/7/1985: Βύθιση πλοίου «Rainbow Warrior» της Greenpeace από γάλλους πράκτορες 10/7/2003: Εκρήξη μηχανισμού έξω από γραφεία της «Hellas Flying Dolphins» («Νέος ΕΛΑ») 11/7: Ημέρα πληθυσμών, Δαχομένη, Ακτή Ελεφαντοστού, Νίγηρας, Ανα Βόλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Μογγολία: Εθνική γιορτή (1921), Βέλγιο: Ημέρα Φλαμανδών 11/7/1966: Επεισόδια σε συλλαλητήριο οινοπαραγωγών (Θεσσαλονίκη), 128 πολίτες και 72 χωροφύλακες τραυματίες 11/7/1988: Εννιά νεκροί, 71 τραυματίες από επίθεση Αράβων στο ελληνικό κρουαζέρπλοιο «City of Poros» 11/7/1994: Βόμβα σε κτίριο γερμανικής πολυεθνικής ασφαλιστικής (ΕΛΑ-1η Μάρτη) 12/7: Κεντροαριανική Δημοκρατία, Τσαντ, Κονγκό: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 12/7/1979: Βόμβα στα γραφεία της «Αερολιμήν Αθηνών ΑΕ» (ΕΛΑ) 12/7/2003: Εξουδετέρωση μηχανισμού μικρής ισχύος έξω από γραφεία της ασφαλιστικής «Alico» (ΛΕΔ) 12/7/2005: Εκρήξη μηχανισμού σε εργοτάξιο της «Ακτωρ Τεχνοδομική» (ΛΕΔ) 13/7/1925: Κατάργηση ελευθεροτυπίας από δικτάτορα Πάγκαλο λόγω «κομμουνιστικού κινδύνου» 13/7/1989: Γάμος Ανδρέα Παπανδρέου - Δήμητρας Λιάνη.

● Η είδηση δεν είναι ότι δεν εκλέχηκε νεοναζί αντιπρόεδρος στη Βουλή, αλλά ότι ο υποψήφιος τους πήρε 41 ψήφους ●●● Θα είχε ενδιαφέρον να μάθουμε ποιοι είναι οι 23 βουλευτές που τον ψήφισαν ●●● Ειδικά από την ομάδα Καμμένου, ο οποίος συνέστησε ψήφο «κατά συνείδηση» ●●● Το αίμα νερό δε γίνεται ●●● Άλλα και με τους καμμένους, πάλι δε βγαίνει το 41 ●●● Ψήφισαν και από άλλα κόμματα ●●● Ο Βύρων, πάντως, άρχοντας, σαμουράι ●●● Ψήφισε Μεϊμαράκη και το έδειξε κιόλας, για να διαλύσει κάθε φήμη ●●● Διότι, όπως έλεγε και ο Αθέρωφ, όταν τ' αρνί φεύγει απ' το μαντρι, το τρώει ο λύκος ●●● Και ο Βαγγέλας, άρχοντας κι αυτός ●●● Του έψαλε έναν ύμνο που δεν έχει ξαναψάλει νέος πρόεδρος στον απερχόμενο ●●● Κι ας υπήρξε ο Βύρων πρόεδρος μόνο 48 ωρών ●●● Εν πάσῃ περιπτώσει, ήταν πράγματι μια ωραία απόσφαιρα όλοι τους μέσα στη Βουλή ●●● Και ο Τζερόνιμο γάτα με πέταλα ●●● Πλησίασε τον Τσίπρα και τον ράντισε με την αγιαστούρα, υποβάλλοντάς τον στο πρώτο κοινοβουλευτικό crash test ●●● Αμα

αντιδράσει, δα τον περιλάβουν τα ΜΜΕ, άμα δεχτεί τον αγιασμό, παναπέι πως προσαρμόζεται ●●● Και βέβαια, τον δέχτηκε, έσω και με κάποια αμφιχανία ●●● Ο Βύρων, βέβαια, είπε και κάτι ακατανόητα στη νεοελληνική ●●● Η στήλη απευδύνθηκε σε φιλόλογο, ικανότατο μεταφραστή αρχαιοελληνικών κειμένων, αλλά σήκωσε τα χέρια ψηλά ●●● Τα 'μαδε τα κολπάκια πορών ΠΑΣΟΚ και νυν ΔΗΜΑΡ Οδυσσέας Βουδούρης ●●● Κάνει μια δηλωσούλα, τον παιζουν τα κανάλια, γίνεται κάποιος ●●● Και καλά, αυτός είναι ο πλέον αρμόδιος να κρίνει αν η επιστολή Σαμαρά συνιστά απόκλιση

από τη συμφωνία των τριών της συγκυβέρνησης; ●●● Ο πρόεδρος Φώτης γιατί δεν βρήκε απόκλιση; ●●● 'Η ο Χατζησωκράτης που ήταν εκ των συντακτών της «προγραμματικής συμφωνίας»; ●●● «Ο Κουβέλης δα την έγραφε διαφορετικά» ήταν το μόνο που δήλωσε, διαψεύδοντας πως υπάρχει προγραμματική απόκλιση ●●● Τα κολπάκια πολυγλωσσίας του ΣΥΡΙΖΑ μεταφέρονται και στη ΔΗΜΑΡ ●●● Γιατί όχι; Οι «ανανεωτικοί» έχουν το copyright της οπορτουνιστικής πολυγλωσσίας ●●● Λένε πως ο Μόντι απείλησε τη σύνοδο κορυφής ακόμα και με παραίτηση ●●● Σωστός ο παίχτης: αυ-

τοί τον διόρισαν πρωθυπουργό της Ιταλίας, σ' αυτούς δια υπέβαλε την παραίτηση του ●●● Φαντάζεστε να πήγαινε ο Σαμαράς και να τους απειλούσε με παραίτηση τι γέλια δα κάνωνε; ●●● Καταλάβατε τώρα γιατί η ιστορία με την «εγκληματική οργάνωση» των φιλάδωλων του ΠΑΟΚ ήταν πρόθια τζενεράλε; ●●● Η μπούκα σε δύο αναρχικά στέκια, οι μαζικές συλλήψεις και οι τρομοκατηγορίες δεν είναι το κυρίως πιάτο, αλλά το ορντέρο ●●● Και να δημόσιαστε πάντοτε το στίχο του Μπρεχτ ●●● «Όταν ήρθαν να πιάσουν εμένα, δεν υπήρχε κανένας για να διαμαρτυρηθεί» ●●● Αυτό που φαίνεται σαν εξαίρεση εύκολα και γρήγορα γίνεται κανόνας ●●● Το καλοκαίρι προβλέπεται να βγει με το σίριαλ «Η τρόικα ελέγχει» ●●● Είναι φτηνό και αποτελεσματικό ●●● Τρομάζει, παγώνει, προετοιμάζει ●●● Με το που δα πέσουν οι ζέστες, δα έρδουν και τα πρώτα μέτρα ●●● Εκτός από κάτι ξεπουλήματα, τα οποία αναμένονται νωρίτερα ●●● Στουρνάρας, Χατζηδάκης και Ράιχενμπαχ έχουν ήδη πιάσει δουλειά ●●●

◆ Ρε σεις, εκεί στο ΣΥΡΙΖΑ, να ενημερώνετε καλύτερα τον πρόεδρό σας, για να μη λέει παπαριές και μπροστά σας. Είναι δυνατόν να αναφέρεται ο Τσίπρας, στη σύνοδο της ΠΣΕ του ΣΥΡΙΖΑ, στο ένα δισ. που κρατήθηκε από τη δύση του Μόντι και να λέει (σωστά) ότι καταβλήθηκε αμέσως μετά τις εκλογές, διότι «όλο προοριζόταν για αποπληρωμή ομολόγων». Ξέρετε καλά ότι το ένα δισ. δεν πήγε για αποπληρωμή ομολόγων, αλλά για να καλυφθεί η συμμετοχή της Ελλάδας στον ESM (για την ακρίβεια, η συμμετοχή ήταν 900 εκατ.). Βγάλατε και σχετική ανακοίνωση, πριν ακόμα από τις εκλογές, όταν αντιπροσωπεία σας επισκέφτηκε το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Στον πρόεδρο, τον Σκουρλέτη και τους λογογράφους (αν υπάρχουν) γιατί δεν το επηρεάζετε; Γιατί δεν τους είπατε να διαβάζουν τουλάχιστον τις ανακοινώσεις του Γραφείου Τύπου;

◆ Κείμενο 28 σελίδων, υπογεγραμμένο από τον Πολυζωγόπουλο, έστειλε η ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική

Επιπροπή) στον πρωθυπουργό, τον πρόεδρο της Βουλής, τους αρχηγούς των Κομμάτων και τους υπουργούς «προκειμένου να ληφθεί υπ' όψη για τη διαμόρφωση των προγραμματικών δηλώσεων που θα συζητηθούν στη Βουλή για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση». Πρόκειται για αναμάστημα της γνωστής αναπτυξιακής και εκσυγχρονιστικής παπαρολογίας που εδώ και χρόνια στέλνει η ΟΚΕ στη Βουλή, κάθε φορά που πρέπει να εκφράσει γνώμη για κάποιο νομοσχέδιο. Ετοιμασία σ' αυτό το όργανο του «κοινωνικού εταιρισμού». Απλά, το χρηματοδοτούν για

και μάλιστα στη σπέσιαλ έκδοση του Σαββατοκύριακου. Αρθρο βασικού πολιτικού συντάκτη για τα εμπόδια που δεν πρέπει να συναντήσει ο Σουρνάρας από τα κόμματα της συγκυβέρνησης και δισέλιδο «σαλόνι» με τίτλο «Από τις απλωτές της Σύρου στα βαθιά της κρίσης», από το οποίο μαθαίνουμε ότι –πέραν των όλων– ο Σουρνάρας είναι και προσωπική.

◆ Θέλει η πουτάνα να κρυφτεί μια η χαρά δεν την αφήνει. Νέα αγιογραφία Σουρνάρα στην καθημερινή φυλλάδα του Συγκροτήματος Λαμπράκη

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Νίκη για τη Ρώμη: Συγνόμη, Μόντι, αλλά είσαι ακόμα 1,9 τρισ. ευρώ πάσω.

Independent

Έχαμε προδόσους σε τρία θέματα. Το πρώτο είναι η ανακέφαλαιοπότηση των τραπεζών με εποπτεία και χρονοδιάγραμμα.

Φρανσουά Ολάντ
Πήραμε σημαντικές αποφάσεις. Πρώτον αποφασίσαμε όπι εάν οι μηχανισμοί αγοράζουν ομόλογα χωρών στην πρωτο-

η ανάπτυξη είναι σαν ένα μωρό. Ολοι το αγαπούν. Το ερώτημα είναι τι εννοεί κανείς και πώς την επιτυχάνει. Σκοπός δεν είναι να έχεις ανάπτυξη για δύο τρίμηνα μέσα από ένα πρόγραμμα δαπανών που χρηματοδοτείται με πιστώσεις. Το σημαντικό είναι να έχεις έναν αναπτυξιακό πακέτο, το οποίο να αυξάνει την προπτική ανάπτυξης μέσα από διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

Γιοργκ Ασμουσεν
Αν εμείς είμα

Επιχείρηση κατευνασμού του λαού και όχι της τρόικας

Σε αντίθεση με την γεγετική τριπλέτα της τρόικας, ο Χορος Ράιχενμπαχ, επικεφαλής της περιβόλητης task force είναι εξαιρετικά ευγενής και εξαιρετικά πολιτικός στις δημόσιες δηλώσεις του. Τον βοηθά σ' αυτό και η σοσιαλδημοκρατική πολιτική του κουλτούρα και η τριακονταετής θητεία του σε υπεύθυνες θέσεις της Κομισιόν, στη διάρκεια της οποίας συνεργάστηκε με εκατοντάδες πολιτικά στελέχη απ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Σε όλες τις δημόσιες εμφανίσεις του ο Ράιχενμπαχ φροντίζει να εμφανίζεται σαν συνεργάτης της ελληνικής κυβέρνησης, να παραχωρεί τον πρώτο λόγο στους υπουργούς και να δηλώνει ότι η ελληνική κυβέρνηση είναι κυρίαρχη. Και ο Ράιχενμπαχ, όμως, σε αντίθεση με τις έως τώρα παρεμβάσεις του, υπήρξε ασυνήθιστα οξύς στην ουσία των δηλώσεων που έκανε περιερχόμενος υπουργεία και συνεργαζόμενος με υπουργούς.

Γιατίνι ο γερμανός τεχνοκράτης-πολιτικός, κατάλαβε ότι εκείνο που θέλει απ' αυτόν η σημερινή συγκυβέρνηση των τριών είναι να ρίξει στην πιάτσα κινδυνολογία. Και το έκανε. Γ' αυτό, άλλωστε, εν αντίθεσε με ό,τι γινόταν παλιότερα, όταν καταβαλλόταν προσπάθεια να μείνουν οι κάμερες μακριά από τις επισκέψεις του Ράιχενμπαχ ή της τρόικας στα υπουργεία (θυμόμαστε όλοι πως τα τηλεοπτικά πλάνα ήταν πάντοτε από το δρόμο και πάντοτε χωρίς τους υπουργούς), αυτή τη φορά κλήθηκαν οι κάμερες και οι υπουργοί στήθηκαν δίπλα στον Ράιχενμπαχ για να κάνουν κοινές δηλώσεις. Τι είπε ο πολύτειρος γερμανός; Οτι τα πράγματα είναι δύσκολα, ότι έχει χαθεί χρόνος, ότι μπορεί να υπάρξει αποτυχία ακόμα και αν γίνουν οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις.

Σε αντίθεση με τον μειλίχιο και πολιτικά προσεκτικό Ράιχενμπαχ, ο περιβόλητος Γιοργκ Ασμουσεν, «πταιδί» της Μέρκελ και του Σόιμπλε, από τη γεγετικά στελέχη της EKT, όπου τον τοποθέτησαν οι μέντορές του, υπήρξε τραχύς και αγενής. Καλεσμένος στην Ελλάδα για να συμμετάσχει στο συνέδριο του Economist, δεν έχασε την ευκαιρία να δώσει συνεντεύξεις και να απευθύνει προειδοποίησης με τον αέρα του επικυριάρχου που επισκέφτηκε: «Στη διάρκεια των προεκλογικών περιόδων –και είχαμε δύο– οι μεταρρυθμίσεις "σκάλωσαν" λίγο και το πρό-

γραμματικά εκτροχιάστηκε. Θα αναλύσουμε την κατάσταση όταν επιστρέψει στην Αθήνα την τρόικα. Αυτό που πρέπει τώρα να γίνει, είναι να επανελθει το πρόγραμμα στον δρόμο του. Τα κύρια ζητήματα είναι η ανάγκη να καλύψουμε τα σχετικά μεγάλα δημοσιονομικά κενά για το 2013 και το 2014, και να εφαρμοστεί η μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας όπως έχει συμφωνηθεί (...) Ημασταν πάντα και είμαστε ανοιχτοί να συζητήσουμε στοιχεία του προγράμματος με τρόπο που να μην αλλάζουν οι κύριοι στόχοι. Εάν πει ότι θέλει να αλλάξει το μείγμα των μέτρων ενίσχυσης των εσόδων, αυτό είναι κάτι που σήμουρα μπορεί να συζητθεί, αλλά σε σχέση με τα αποτελέσματα και τους στόχους, που είναι το κλειδί του προγράμματος για να καταστεί η Ελλάδα περισσότερο ανταγωνιστική και να φθάσει σε βιώσιμο χρέος, δεν βλέπω περιθώρια για αλλαγές (...) Εάν οι δημοσιονομικοί στόχοι μετακινθούν για ένα ή δύο χρόνια, αυτό θα καταστήσει αμέσως αποράπτητη επιπρόσθετη εξωτερική χρηματοδότηση από τις χώρες της Ευρωζώνης και το ΔΝΤ».

Επί της ουσίας, Ράιχενμπαχ και Ασμουσεν έκαναν την δια δουλειά. Διούλεψαν όπως ο «καλός» και ο «κακός» ασφαλίτης που μοιράζουν ρόλους για να «σπάσουν» τον ανακρινόμενο. Στόχος τους δεν ήταν να «σπάσουν» τη συγκυβέρνηση, αλλά να διαμορφώσουν την ατζέντα και να «κρίξουν» τις προσδοκίες που προεκλογικά καλλιεργήθηκαν στον ελληνικό λαό με τα περί «αναδιαπραγμάτευσης» και τις άλλες παπαριές. Και αυτοί, όπως και η Λαγκάρντ, ανέλαβαν να δημιουργήσουν το άλλοι για τη συγκυβέρνηση: «Μας πιέζουν τόσο πολύ που πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, γιατί κάποιοι μας θέλουν εκτός ευρώ». Γ' αυτό και οι υπουργοί της συγκυβέρνησης καλούσαν τις κάμερες σε κάθε υπουργείο που επισκεπτόταν ο Ράιχενμπαχ.

Η ατζέντα διαμορφώθηκε, λοιπόν, και επικυρώθηκε στη σύσκεψη που είχε η τρόικα εωτερικού με τους συνεργάτες της στο σπίτι του Σαμαρά, το απόγευμα της περασμένης Δευτέρας. Αποδείχτηκε ότι η επιστολή Σαμαρά με γραμματοκομιστή τον Παπούλια δεν ήταν προσωπική του πρωτοβουλία, αλλά γράφτηκε κατόπιν συνενόησης με τους άλλους δύο εταίρους της συγκυβέρνησης. Γ' αυτό

και επισήμως δεν ακούστηκε καμιά διαμαρτυρία (εκτός από κάποιες γκρίνιες στελέχών της ΔΗΜΑΡ, που παίζουν το προσωπικό τους παιχνίδι). Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος διέψευσε, επίσης, τις φήμες περί δήθεν διαφωνίων ανάμεσα σε Σαμαρά, Βενιζέλο και Κουβέλη. «Ηταν μια προσγειωτικά γόνιμη συζήτηση, υπό την έννοια ότι ο ένας συμπλήρωνε τον προβληματισμό την επιχειρηματολογία του άλλου. Ήταν μια κοινή προσπάθεια να βρεθούν οι καλύτερες λύσεις για να παρουσιαστεί η Ελλάδα, σε αυτό το κρίσιμο διάστημα με τον καλύτερο τρόπο. Εντυπωσιάστηκα από το πνεύμα συνεργασίας και από την κοινή προσπάθεια να συνεργαστούμε το πρόσωπον με την ιδιοτέλεσμα της "συνταγής", την ακολουθόμενη πολιτική, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι, τους οποίους θέλουμε και εμείς να πετύχουμε, καλό θα είναι να δείχνουμε την καλή μας πίστη και αυτό θα γίνει, πιστεύω, και στις πρώτες διαβούλευσης με την τρόικα». Και στον Alpha Radio, την ίδια μέρα: «Εδώ θελωνα σας επισημάνω το εξής: Οτι η συμφωνία των τριών έχει ορίζοντα τετραετίας, όπως και οι προγραμματικές δηλώσεις. Αυτό όμως που θα πρέπει να γίνει σαφές είναι ότι δεν θα φέρουμε αμέσως όλα τα ζητήματα προς διαβούλευση με τους εταίρους μας. Θα είναι μια διαφορής διαβούλευση, σε εξελίξη και σε συνάρπτηση με την πορεία της ελληνικής οικονομίας». Κι όταν ο δημοσιογράφος συμπεραίνει «άρα δεν θα τους πείτε αμέσως ότι εμείς δεν προτιμούμεθα να κάνουμε απολύτεις στο Δημόσιο», ο Κεδίκογλου υπερθεματίζει: «Όχι, πρώτα απ' όλα αυτό που είναι ώριμο, γιατί όπως σας είπα το κάθε ζήτημα θα το φέρουμε όταν θα είναι ώριμο προς διαβούλευση. Αυτή τη στιγμή ώριμο ζήτημα προς διαβούλευση είναι για παράδειγμα το θέμα της επιμήκυνσης, γιατί ήδη έχουμε και Ευρωπαίους που επιχειρηματολογούν υπέρ αυτής της επιλογής. Λοιπόν, στην πορεία μπορούμε σταδιακά να βάζουμε στόχους δείχνοντας ότι παράλληλα η εξελίξη της ελληνικής οικονομίας είναι σε σωστή κατεύθυνση».

Βέβαια, επειδή οι κωλοτύπες είναι πολλές, έπρεπε να διαστηπωθούν και οι «κόκκινες γραμμές». Σε επίπεδο προπαγάνδας, φυσικά. Ο Κουβέλης την είχε ανάγκη και, αν και δημόσια δεν έγινε καμιά δήλωση από τον ίδιο ή τη ΔΗΜΑΡ, διέρρευσε πως ήταν αυτός που επέμεινε να μπει στις προγραμματικές δηλώσεις της συγκυβέρνησης το «όχι νέοι φρόδοι, όχι νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων, όχι απολύτεις στο δημόσιο». Τις προγραμματικές δηλώσεις της συγκυβέρνησης δεν τις γνωρίζουμε όταν κλείνουμε την

ύλη της «Κ», όμως είτε το πει αυτό ο Σαμαράς είτε όχι, το ίδιο κάνει. Πάσσες φορές δεν έχουμε ακούσει για «κόκκινες γραμμές» στο παρελθόν; Προσέξτε πόσο ωραία ντριπλάρει ο Κεδίκογλου, όταν του τίθεται σχετικό ερώτημα («Κοινωνία ώρα Mega, 3.7.12»): «Κοιτάξτε, κάνουμε κάθε προσπάθεια για να μην υπάρξουν άλλες θυσίες. Θα πρέπει σε αυτό το σημείο να σας επαναλάβω –νομίζω ότι το έχουμε ξαναπάτε σε εκπομπή σας– ότι η προγραμματική συμφωνία των τριών έχει ορίζοντα τετραετίας και φυσικά, αυτό θα καταγραφεί στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης. Ομως, επειδή παράλληλα είμαστε σε μια διαβούλευση με τους ευρωπαίους εταίρους μας για να αλλάξουμε τη "συνταγή", την ακολουθόμενη πολιτική, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι, τους οποίους θέλουμε και εμείς να πετύχουμε, καλό θα είναι να δείχνουμε την καλή μας πίστη και αυτό θα γίνει, πιστεύω, και στις πρώτες διαβούλευσης με την τρόικα». Και στην ίδια μέρα: «Εδώ θελωνα σας επισημάνω το εξής: Οτι η συμφωνία των τριών έχει ορίζοντα τετραετίας, όπως και οι προγραμματικές δηλώσεις. Αυτό όμως που θα πρέπει να γίνει σαφές είναι ότι δεν θα φέρουμε αμέσως όλα τα ζητήματα προς διαβούλευση με τους εταίρους μας. Θα είναι μια διαφορής διαβούλευση, σε εξελίξη και σε συνάρπτηση με την πορεία της ελληνικής οικονομίας». Κι όταν ο δημοσιογράφος συμπεραίνει «άρα δεν θα τους πείτε αμέσως ότι εμείς δεν προτιμούμεθα να κάνουμε απολύτεις στο Δημόσιο», ο Κεδίκογλου υπερθεματίζει: «Όχι, πρώτα απ' όλα αυτό που είναι ώριμο, γιατί όπως σας είπα το κάθε ζήτημα θα το φέρουμε όταν θα είναι ώριμο προς διαβούλευση. Αυτή τη στιγμή ώριμο ζήτημα προς διαβούλευση είναι για παράδειγμα το θέμα της επιμήκυνσης, γιατί ήδη έχουμε και Ευρωπαίους που επιχειρηματολογούν υπέρ αυτής της επιλογής. Λοιπόν, στην πορεία μπορούμε σταδιακά να βάζουμε στόχους δείχνοντας ότι παράλληλα η εξελίξη της ελληνικής οικονομίας είναι σε σωστή κατεύθυνση».

■ Υπεύθυνη αντιπολίτευση

Με σαφήνεια και χωρίς φιοριτούρες ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Δ. Παπαδημούλης περιγράφει στον Πορτούντε του ΣΚΑΙ τι σημαίνει «υπεύθυνη αντιπολίτευση του 27%». Αντιγρ

■ Kiva: Βιαίες διαδηλώσεις ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος

Σφροδρές πολύωρες συγκρούσεις μεταξύ κατοίκων και αυτονομίας ξέσπασαν κατά τη διάρκεια διαδήλωσης στη βιομηχανική πολή Σιφάνη στην επαρχία Σετσουάν της Κίνας, τη Δευτέρα 2 Ιουλίου. Αιτία της διαδήλωσης ήταν η απόφαση της τοπικής κυβέρνησης να επιτρέψει την εγκατάσταση βιομηχανικής μονάδας επεξεργασίας χαλκού στην πόλη, η οποία πρόκειται να προκαλέσει μεγάλη ζημιά στο φυσικό περιβάλλον της περιοχής. Αποτέλεσμα των συγκρούσεων ήταν 13 τραυματίες και 27 συλληφθέντες από την αστυνομία.

Την επόμενη μέρα των συγκρούσεων χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν έξω από την έδρα της αστυνομίας απαιτώντας την απελευθέρωση των συλληφθέντων, κάπι το οποίο έγινε. Εκτός από την απελευθέρωση των συλληφθέντων, οι διαδηλωτές κατάφεραν ν' αναγκάσουν την τοπική κυβέρνηση να διατάξει τη διακοπή των εργασιών οικοδόμησης του εργοστασίου.

Το συγκεκριμένο γεγονός αποδεικνύει για πολλοστή φορά ότι η λαϊκή αντιβία μπορεί να δώσει διεξόδους εκεί που ο πασιφισμός αδυνατεί. Ενώ από τέτοιου είδους περιστατικά, που φτάνουν τις μερικές χιλιάδες σε αριθμό κάθε χρόνο, διαφαίνεται καθαρά ότι ο γίγαντας που ονομάζεται κινέζικη εργατική τάξη ξυπνάει όλο και πιο γρήγορα.

■ Σύγχρονοι δούλοι οι ξένοι εργάτες σε Ιράκ και Αφγανιστάν

Σύμφωνα με ασφαλείς εκτιμήσεις, σε 70 χιλιάδες υπολογίζονται οι εργάτες που δουλεύουν σαν σύγχρονοι σκλάβοι για λογαρισμό ιδιωτικών εταιριών, κυρίως αμερικανικών, που δραστηριοποιούνται στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Οι κύριοι τομείς δραστηριότητας των συγκεκριμένων εταιριών είναι η παροχή υπηρεσιών ασφάλειας αλλά και ανοικοδόμησης περιοχών οι οποίες μισθώνονται από το αμερικανικό κράτος.

Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες διαβιούν οι εργάτες αυτοί είναι εξαιρετικά αντίστοιχες ενώ πολλές φορές αναγκάζονται να δουλέψουν σε εμπόλεμες ζώνες χωρίς κανένα μέτρο προστασίας. Συχνό είναι το φαινόμενο πολλοί από αυτούς να εξαναγκάζονται να δουλεύουν χωρίς να πληρώνονται, μέσω άσκησης σωματικής και ψυχολογικής βίας. Στους περισσότερους απ' αυτούς ενώ ο εργοδότης αρχικά τους είχε πει ότι θα δουλέψουν σε χώρες όπως η Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, τους μετέφερε στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Εκεί πλέον εξαναγκάζονται να δουλέψουν για 12 και 14 ώρες συνεχόμενα, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να φύγουν, αφού ο εργοδότης τους έχει αφαιρέσει το διαβατήριο. Οι μισθοί για τους οποίους δουλεύουν συνήθως δεν ξεπερνούν τα 150 δολάρια, ενώ δουλεύουν και τις εφτά μέρες της εβδομάδας, πολλές φορές για δύο και τρία χρόνια συνεχόμενα. Πολλές από τις γυναίκες εργάτριες που μεταφέρονται στο Ιράκ εξαναγκάζονται στην πορνεία. Αυτοί οι μοντέρνοι σκλάβοι προέρχονται κυρίως από χώρες όπως το Νεπάλ, η Ινδία, οι Φιλιππίνες και η Ουγκάντα.

Ολα αυτά γίνονται εν γνώσει του αμερικανικού κράτους, το οποίο φουσκώνει με δισεκατομμύρια δολάρια τους τραπεζικούς λογαριασμούς των ιδιωτικών εταιριών που συμμετέχουν στον πόλεμο του Ιράκ και του Αφγανιστάν. Ενώ το Κογκρέσο θεσπίζει υποκριτικά νέους νόμους για την καταπολέμηση του δουλεμπόριου, όποτε έγιναν καταγγελίες για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τις συγκεκριμένες εταιρίες αυτές αποαλόγθηκαν από το την αμερικανική κυβέρνηση. Γνωστή είναι η περίπτωση αμερικανικής εταιρίας που εισήγαγε ανήλικα κορίτσια έως 12 χρόνων στη Βοσνία όπου τα εξωθούσε στην πορνεία. Στη δίκη η οποία ακολούθησε την αποκάλυψη του συγκεκριμένου περιστατικού όλοι οι υπέθυνοι αποαλόγθηκαν. Το γεγονός αυτό απετέλεσε και βάση της γνωστής ταινίας *The Whistleblower*.

■ ΣΥΡΙΑ

Ανακύκλωση των αδιεξόδων

Με μία ακόμα ευχή για πάμεση κατάπαυσης του πυρός, για συγκρότηση μεταβατικής κυβέρνησης με τη συμμετοχή της αντιπολίτευσης που θα οδηγήσει τη χώρα σε «ελεύθερες εκλογές», για δέσμευση στα έξι σημεία που είχαν αποφασιστεί με τα ψηφίσματα 2042 και 2043 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (με τα οποία αποφασίζονταν η εγκατάσταση διεθνών παρατηρητών και η άμεση παύση των εχθροπραξιών), για απελευθέρωση όλων των αιχμαλώτων, για ελεύθερη μετακίνηση των δημοσιογράφων και της ανθρωπιστικής βοήθειας, για όλα αυτά και για μερικά άλλα ακόμη, που συνοψίζονται στην έκληση για ομαλοποίηση της κατάστασης μέσω του διαλόγου και της συνεννόησης, προκειμένου να εκφραστεί η «θέληση του συριακού λαού», έληξε μία ακόμα σύνοδος της Ομάδας Δράσης για τη Συρία, το περασμένο Σάββατο στη Γενεύη.

Ολα τα παραπάνω επισημάνθηκαν στο εξασελίδο ανακοινώθηκαν στο εξασελίδο ανακοινώθηκαν που συνυπογράφτηκε από τους Γενικούς Γραμματείς του ΟΗΕ και του Αραβικού Συνδέσμου και τους υπουργούς Εξωτερικών της Κίνας, της Γαλλίας, της Ρωσίας, της Βρετανίας, των ΗΠΑ, της Τουρκίας, του Ιράκ, του Κουβέιτ και του Κατάρ, καθώς επίσης και την ύπατη αντιπρόσωπο της ΕΕ για την έξωτερηκή πολιτική και την πολιτική ασφάλειας. Το μόνο που δεν επισημάνθηκε είναι η ανάγκη να ξεκουμπίστει ο Ασαντ που έχει τις πλάτες της Ρωσίας, ο Ασαντ θα τραβήξει μέχρι το τέλος, όσο χρόνο και αίμα κι αν κοστίσει αυτό. Αυτό έδειξε και η στάση του δύο μόλις μέρες μετά το τέλος της συνόδου της Γενεύης, με το νέο «αντιτρομοκρατικό» νόμο που πέρασε. Σύμφωνα με το νόμο αυτό (όπως μας πληροφορεί το κρατικό ειδησεογραφικό πρακτορείο SANA της 2/7/12), όποιος κρατικός υπόλληλος κριθεί ένοχος από δικαστήριο για την τέλεση «τρομοκρατικών» πράξεων, τρεις πιττορικάδες που θα τολμήσουν να πετάξουν μερικές... στρακαστρούκες σε μια διαδήλωση βαρπίζονται κι αυτοί «τρομοκρατική οργάνωση!» Τύφλωναν να χειρίζονται ο Μπους, ο Ασαντ αποδεικνύεται ο καλύτερος μαθητής του! Βαρύς πλέκευς πέφτει και σε όσους απέργουν άτομα για να πάρουν λύτρα, με καταδίκες που κυμαίνονται μεταξύ 10 και 20 χρόνων φυλάκισης με βαριά καταναγκα-

διάλογο, αλλά με τα όπλα. Σε ανακοίνωση των Τοπικών Επιτροπών Συντονισμού της συριακής αντιπολίτευσης επισημαίνεται η αοριστία του ανακοινώθηκες και η δυνατότητα ερμηνείας του κατά το δοκούν και εκφράζεται η πεποίθηση ότι το καθεστώς ασφάλειας και καταστροφής απορίησης της δημόσιας ασφάλειας και καταστροφής προφανώς εξακολουθεί να παραμένει διασπασμένη, πρόγμα που επιβεβαιώθηκε στην συνάντηση 250 αντιπροσώπων διάφορων ομάδων της αντιπολίτευσης που έγινε στο Κάιρο στις αρχές της εβδομάδας. Αν και οι αντιπρόσωποι δήλωσαν τη στήριξη τους στον «Ελεύθερο Συριακό Στρατό» που μάχεται το καθεστώς Ασαντ, δεν κατέρθωσαν να διαμορφώσουν ενιαία πλατφόρμα σε σημαντικά ζητήματα, όπως η αναγκαίότητα ή όχι ξένης στρατιωτικής επέμβασης και ο μελλοντικός ρόλος της θρησκείας στο μετά Ασαντ καθεστώς, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να σχηματίσουν ενιαίο σώμα που να αντιπροσωπεύει την αντιπολίτευση. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε την αποχώρηση από την συνάντηση μιας κουρδικής ομάδας την περασμένη Τρίτη, εξαιτίας της άρνησης άλλων ομάδων της αντιπολίτευσης ν' αναγνωρίσουν την κουρδική μειονότητα στη Συρία.

Τα αδιέξοδα ανακυκλώνονται, λοιπόν, την ίδια στιγμή που οι μάχες συνεχίζονται και εξαπλώνονται σε όλη τη Συρία.

ΥΓ: Το μόνο πρόγμα για το οποίο φαίνεται να έχει... μετανιώσει ο Ασαντ είναι η κατάρριψη του τούρκικου μαχητικού. Και τι δεν είπε στη συνέντευξη που έδωσε στην τούρκικη εφημερίδα Τζουμχούριετ την περασμένη Τρίτη. Οτι δεν γνώριζαν την εθνικότητα του μαχητικού που κατέρριππαν, ότι ο τούρκικος λαός είναι αδελφός λαός κι ότι σε καμία περίπτωση δεν θέλει πόλεμο με την Τουρκία, ότι εδώ και μήνες δεν έχουν ούτε ένα τηλέφωνο για να επικοινωνήσουν με τους τούρκους στρατιωτικούς διοικητές σε περίπτωση ανάγκης, ότι θα ευχόταν η κατάρριψη του αστικού κράτους. Να σημειωθεί ότι η νεοναζιστική εγκληματική οργάνωση ανακαλύφθηκε τυχαία το Νοέμβριο του 2011, όταν δύο μέλη της βρέθηκαν πυροβολημένα στο κεφάλι σε ένα τροχόσπιτο στη Θουριγγία, ύστερα από μια ληστεία που είχαν διαπράξει.

■ Γερμανία

Ισχυροί δεσμοί μυστικών υπηρεσιών με νεοναζιστική ομάδα

Διαστάσεις σκανδάλου έχει η αποκάλυψη ότι πράκτορας των γερμανικών μυστικών υπηρεσιών είχε σχέση με τη νεοναζιστική πυρήνα του Τούρκικου, ενώ αφέων μετανάστες. Η αστυνομία, ερευνώντας τις υποθέσεις, αρνούνταν να τους αποδώσει ρατσιστικά κίνητρα ισχυριζόμενη ότι τα στοιχεία εδειχνύουν έκαθαρισμα λογαριασμών. Μ' αυτό τον τρόπο καλυπτεί τη δράση των νεοναζί, ενώ το τελευταίο περιστατικό

απεδειξε για όλη μια φορά ότι οι νεοναζί δεν είναι αντισυστημική δύναμη αλλά έ

Με πολώνιο δολοφόνησαν τον Αραφάτ

Οχτώ χρόνια μετά το θάνατο του πάλαι ποτέ πανίσχυρου προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής, του επονομαζόμενου «έρου», Γιάσερ Αραφάτ, υπό μυστηριώδεις συνθήκες σε νοσοκομείο του Παρισιού το Νοέμβρη του 2004, ο φάκελος ανοίγει ξανά, μετά από τα αποτελέσματα εννιάμηνης έρευνας του Αλ Τζαζίρα, που δημοσιεύτηκαν την περασμένη Δευτέρα.

Σύμφωνα με το κανάλι, «Ο Αραφάτ έχαιρε άκρας υγείας μέχρι να πέσει ξαφνικά άρρωστος στις 12 Οκτώβρη του 2004. Πιο σημαντικό είναι ότι οι δοκιμές αποκάλυψαν ότι τα τελευταία προσωπικά αντικείμενα του Αραφάτ –τα ρούχα του, η οδοντόβουρτσά του ακόμα και η χαρακτηριστική κουφήγια του– εμπειρείχαν ασυνήθιστα επίπτεδα πολλώνιου, ενός οπάνιου, υψηλά ραδιενέργογύ στοιχείου. Αυτά τα προσωπικά αντικείμενα, που αναλύθηκαν στο Ινστιτούτο Ραδιοφυσικής της Λοζάνης στην Ελβετία, έφεραν κηλίδες από το αίμα, τον ιδρώτα, το σάλιο και τα ούρα του Αραφάτ. Οι δοκιμές που διεξήχθησαν σε αυτά τα δείγματα οδήγησαν

στο συμπέρασμα ότι υπήρξε μεγάλο επίπεδο πολώνιου στο σώμα του όταν πέθωνε.

Το πολώνιο (το οποίο υπάρχει και στην ατμόσφαιρα αλλά σε απειροελάχιστες συγκεντρώσεις) είναι ένα ραδιενέργο στοιχείο που ανακαλύφθηκε το 1898 από την Μαρί Κιουρί. Η κόρη της πέθανε από λευχαιμία μερικά χρόνια αφότου μολύνθηκε τυχαία από πολώνιο στο εργαστήριο της μητέρας της. Η αποκάλυψη του Αλ Τζαζίρα επιβεβαίωσε όλους αυτούς που μιλούσαν για δολοφονία του Αραφάτ με δηλητήριο. Μια δολοφονία που σχεδιάστηκε από τους σιωνιστές, όταν ο Αραφάτ πλέον τους ήταν όχρηστος. Ήθελαν να τον μετατρέψουν σε Κουίδηνγκ, αλλά δεν το κατόρθωσαν, παρά τους συνεχείς συμβίβασμούς του, εξαιτίας των οποίων είχε χάσει σε μεγάλο βαθμό τη δημοτικότητά του.

Αυτό όμως που δεν αποκαλύπτεται είναι ότι στη δολοφονία του Αραφάτ υπήρξαν και συνεργοί μέσα από την Παλαιστινιακή Αρχή. Οπως είχαμε γράψει και παλαιότερα από αυτές εδώ τις

στήλες («Κ», αρ. φύλλου 564, 25/7/2009), ο αντιπρόεδρος της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και Γενικός Γραμματέας της Φατάχ, Φαρούκ Καντούμι, σε συνέντευξη Τύπου στην ιορδανική πρωτεύουσα στις 12/7/09, είχε αποκαλύψει ότι ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούντ Αμπτάς, και ο πρόην ισχυρός άντρας στη Γάζα, Μοχάμεντ Νταχλάν, συνωμότησαν με το Ισραήλ και τη CIA για να δολοφονήσουν τον Γιάσερ Αραφάτ και να εξοντώσουν τους πολιτικούς και στρατιωτικούς ηγέτες των οργανώσεων της Παλαιστινιακής Αντίστασης. Ο Καντούμι είχε επικαλεστεί ντοκουμέντο μυστικής συνάντησης αξιωματούχων της CIA, του πρώην ισραηλινού πρωθυπουργού Αριελ Σαρόν, του Μαχμούντ Αμπτάς και του Μοχάμεντ Νταχλάν, στις 22 Μαρτίου του 2004, το οποίο αποκάλυψε ότι τουτο εμπιστεύτηκε ο Αραφάτ. Τώρα, ο Αμπτάς ζητά κι αυτός «έρευνα» και δεν αποκλείει την εκταφή του για να διευκρινιστούν οι συνθήκες θανάτου του. Η υποκρισία στο απόγειο της!

■ Προβοκατοριολογίας το ανάγνωσμα (και στην Παλαιιστίνη)

Γνωρίζατε ότι ξένοι πράκτορες, της Μοσάντ και άλλων μυστικών υπηρεσιών, βρίσκονταν πίσω από τις διαδηλώσεις κατά της Παλαιοιστινιακής Αρχής, που έγιναν στη Ραμάλα την περασμένη Κυριακή; Αν όχι, είστε αθεράπευτα αφελείς και... ανενημέρωτοι. Γιατί οι πράκτορες δεν κρύβονται μόνο στις διαδηλώσεις στους δρόμους της Αθήνας, αλλά κατασκοπεύουν παντού, μέχρι και στην ίδια την Παλαιοιστίνη. Και τι πράκτορες! Κατόρθωσαν να κινητοποιήσουν εκατοντάδες όποια που... επιτέθηκαν στην αστυνομία και προκάλεσαν χάος. Ομως τα... ακούνητα στρατιωτάκια του Αμπάς δεν έκαναν τίποτα, όπως μας διαβεβαίωσε ο εκπρόσωπος Τύπου των μπάτσων της Παλαιοιστινιακής Αρχής!

Ούτε ο παπαγάλος των μπάτσων του Αμπάς ούτε ο επίσημος εκπρόσωπος της Φατάχ είδαν μπάτσους να χτυπάνε με καδρόνια και γκλομπ τους διαδηλωτές που τόλμησαν ν' αντιδράσουν στην απόφαση του Αμπάς να συναντήσει τον ισραηλινό αντιπρόεδρο Σαούλ Μοφάζ. Σ' ένα κρεσέντο προβοκατορολογίας, που ξεπερνά αικόμα και τον... Περισσό, ο πρόεδρος του συνδικάτου των εργαζομένων στην Παλαιστινιακή Αρχή τράβηξε το σκοινί αικόμα πιο πέρα. Δημοσίευσε ολόκληρη ανακοίνωση για να καταγγείλει ότι ήταν ισραηλινοί αξιωματούχοι που είχαν «άμεση επικοινωνία» με τις διάφορες ομάδες των διαδηλωτών με στόχο να σπείρουν έριδες στην παλαιστινιακή κοινωνία! Ο τύπος μιλάμε είναι... ιδιοφυΐα. Και χαραμίζεται ο δύσμοιρος δίπλα στον Αμπάς! Μήπως να τον φέρουμε σε επταφή με τους συναδέλφους του κατά Περισσό μεριά για να μας διαφωτίσει περισσότερο και στα καθ' ημάς;

■ Εξαπλώνεται η εξέγερση στο Σουδάν

Με μοιζικές συλλήψεις πάνω από 1000 ατόμων, δακρυγόνα, πλαστικές σφράιρες, αλλά και προγματικά πυρά (σύμφρωνα με το Παρατηρητήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων) απαντά το καθεστώς του Σουδάν στη λαϊκή εξέγερση που έχει ξεσπάσει εδώ και δύο βδομάδες εξαιτίας της δραματικής αύξησης των τιμών βασικών ειδών πλαστιάς κατανάλωσης και των καυσίμων, μετά από την κατάργηση των κρατικών επιδοτήσεων. Αγρια ήταν η καταστολή την περασμένη Παρασκευή, όταν διαδηλωτές μαζεύτηκαν σε μία πλατεία κοντά στα γραφεία του κόμματος της αντιπολίτευσης, Ούμα, στο

Χαρτούμ. Οπως αναφέρει το Αλ Τζαζίρα (30/6), δισδηλωτές κρατούσαν πλακάτ με αντικυβερνητικά συνθήματα, ενώ μερικοί από αυτούς έκαψαν λάστιχα και πέταξαν πέτρες στην αστυνομία.

Παρόμοιες συγκρούσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις, εκτός της πρωτεύουσας. Για την ώρα το καθεστώς εμφανίζεται αικλόνητο, με τον υπουργό Ενημέρωσης ν' αποκαλεί τους διαδηλωτές «ταραχέις που θελουν την αποσταθεροποίηση της χώρας». Προφανώς, ο τριπλασιασμός των τιμών βασικών καταναλωτικών ειδών δεν είναι «αποσταθεροποίηση» αλλά αναγκαία «προσαρμογή» σε... γρηγορότερο θάνατο!

Επιχείρηση κατευνασμού

Ξανά μανά η ίδια ιστορία. Η τρόικα που ήρθε, η κυβέρνηση που βάζει τις «κόκκινες γραμμές», η πρόθεση να μη παρθούν νέα μέτρα, η έξυπνη τακτική διαπραγμάτευσης και πάει λέγοντας.

Ρωτάμε: πιστεύει κανείς ότι γίνεται κάποια ουσιαστική διαπραγμάτευση που θα οδηγήσει σε ελάφρυνση του τεράστιου βάρους που έχει φορτωθεί στις πλάτες του ελληνικού λαού;

Πιστεύει κανείς ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα από εδώ και πέρα, ότι θα υπάρξει κάποιου είδους ανάπτυξη που θα μειώσει έστω την ανεργία;

Κι όμως, υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που πλασάρουν αυτό το παραμύθι. Οχι μόνο αυτές της συγκυβέρνησης, που έχουν κάθε λόγο να το κάνουν, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ που ασκεί «υπεύθυνη αντιπολίτευση», αποθεώνοντας τον Μόντι και τον Ραχόι επειδή «νίκησαν» τη Μέρκελ, φέρνοντας... νέα προγράμματα σκληρής λιτότητας στους λαούς τους.

Μπορούμε να πορευτούμε μ' αυτά τα παραμύθια; Με το μονόδρομο του... υπό αναδιπραγμάτευση Μνημόνιου; Αναζητώντας «ικανούς διαπραγματεύτες» μέσα σ' ένα πολιτικό προσωπικό που δίνει καθημερινά όρκους πίστης στο καπιταλιστικό σύστημα και την Ευρωένωση, που την τυλίγουν σαν σάβανο γύρω από το σώμα του ελληνικού λαού;

Οχι, δεν μπορούμε να πορευτούμε έτσι. Ομως, έτσι θα πορευόμαστε όσο εναποθέτουμε τις ελπίδες μας σ' αυτό το πολιτικό σύστημα. Πότε οργισμένοι, πότε τρομαγμένοι, πάντοτε μοιραίοι, όμως, λες και η πολιτική αρχίζει και τελειώνει σ' αυτούς που χτυπιούνται από τα μπαλκόνια τάζοντας και ξανατάζοντας, για να κάνουν μετά τις θεαματικές τους κωλοτούμπες, καλώντας το λαό να δει με «ρεαλισμό» την πραγματικότητα και προπαντός να τους εμπιστεύεται, γιατί αυτοί ξέρουν.

Για να σπάσει αυτός ο φαιύλος κύκλος, πρέπει να πιστέψουμε ότι υπάρχει και άλλη πολιτική. Πολιτική που δεν έχει ανάγκη από απατεώνες δημιαργούς. Πολιτική που δε θα διαχειρίζεται το λαό για λογαριασμό του καπιταλιστικού συστήματος, αλλά θα βάλει σα στόχο της να εξαφανίσει αυτό το σύστημα. Πολιτική που δε θα ασκείται στο όνομα του λαού, αλλά από τον ίδιο το λαό. Τέτοια πολιτική δεν μπορεί να υπάρξει μέσα στο υπάρχον πολιτικό σύστημα, αλλά μπορεί και πρέπει ν' αναπτυχθεί έξω απ' αυτό, ενάντια σ' αυτό.

Κι επειδή κανένας δεν πρόκειται να μας τη χαρίσει μια τέτοια πολιτική, πρέπει να τη δημιουργήσουμε μόνοι μας. Για να δράσουμε πολιτικά πρέπει να οργανωθούμε πολιτικά. Οσο αυτό δεν γίνεται πλατιά συνείδηση μέσα στην εργατική τάξη, το σύστημα, εύκολα ή δύσκολα, θα κυριαρχεί, θα ελέγχει την κρίση του, θα βαθαίνει τη βαρβαρότητα. Επαναστατική πολιτική ή βαρβαρότητα; Αυτό είναι το πραγματικό δίλημμα.

■ Σαν το λαγό

«Άν οι εκλογές της 17ης Ιουνίου είχαν αναδείξει κυβέρνηση της Αριστεράς, η εικόνα σήμερα σε όλη την Ευρώπη δα ήταν εντελώς διαφορετική. Η Ελλάδα δα ήταν το επίκεντρο των ευρωπαϊκών εξελίξεων και ο εμβρυουλκός μεγάλων ανατροπών». Τάδε έφη Τσίρας, στη συνεδρίαση της ΠΣΕ του ΣΥΡΙΖΑ, που έγινε το περασμένο Σάββατο στην Αθηναϊδα. Οποιος γνωρίζει έστω και λίγο τι σημαίνει ΕΕ, τι σημαίνει ανταγωνισμός σε επίπεδο ΕΕ, πώς καθορίζεται αυτός ο ανταγωνισμός (από τη δύναμη του κεφάλαιου, που η κυβέρνηση κάθε χώρας καταδέτει στο τραπέζι του παζαριού, και από τίποτ' άλλο), μπορεί να καταλάβει πώς αυτές οι αλαζονικές τοποθετήσεις μοιάζουν με τις παπαρολογίες του λαγού στο γνωστό ανέκδοτο. Με τη διαφορά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ τις λέει από το απάγγιο της αντιπολίτευσης, με τη βεβαιότητα ότι δε θα βρεθεί μπροστά στο λιοντάρι για να πει την επίσης γνωστή φράση: «Λέμε και καμιά μαλακία για να περάσει η ώρα». Αν και όταν βρεθεί στην κυβέρνηση, ξέρουμε πολύ καλά ότι δα γίνει λαγός. Άλλωστε, προεκλογικά, και μόνο με την πίεση από δηλώσεις και δημοσιεύματα εντός και εκτός Ελλάδας, η γηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ έκανε τη μια κωλοτούμπα μετά την άλλη.

■ Μυριστηκαν ψητό

Ως γνωστόν, το παπαδαριό έχει ιδιαίτερα ευαίσθητη μύτη, όταν πρόκειται για ψητό. Δεν αφήνουν καμιά ευκαιρία να πάει χαμένη. Κι όταν πρόκειται για κρατικό «ψητό», βάζουν μπροστά τα «κονέ» που έχουν αναπύξει με πολιτικούς παράγοντες. Ενας τέ-

■ ...και διηγώντας τα να κλαίς

Θα μπορούσαμε να το βάλουμε και ως κούιζ: Ποιος είναι ο καλονός που ποζάρει με τόσες μοντέλες να τον υπηρετούν σαν ταπεινές δούλες; Εμείς, όμως, με τα προσωπικά δράματα των ανδρών δεν πάζουμε. Εμείς διλιβόμαστε βαδύτατα που βλέπουμε τον πρόεδρο Χεριχέρη εκτός Βουλής να βολοδέρνει από δω κι από κει, στα πρόδυμα της κατάθλιψης. Πού ο λαμπρός ζεν πρεμιέ με τη φαθορίτα και το κατάμαυρο μαλλί, που έκαιγε καρδιές ως ιδιοκτήτης πρακτορείου μοντέλων στο Κολωνάκι (παρακαλούμε τα κακεντρεχή σχόλια να λείπουν). Το μαλλί από μαύρο έγινε κομοδίνι (καμιά φορά και λίγο διαφορετικό – άπιμο πράμα οι βαφές) και η πάτσα των μοντέλων άλλαξε. Πλέον, ούτε σαν Καρατζαφέρερ δεν μπορεί να μοστράρει. Ο Μάκης, ο Αδωνις, ο Κυριάκος, ο Θάνος τον παράτησαν μόνο οι έφημοι και στο έδρανο που φέρει ανεξίτηλη τη σφραγίδα της ευμεγέθους περιφέρειάς του στρογγυλοκάθησε ένας άλλος φύρερ, με έδρα ούτι το Κολωνάκι, αλλά το New Dream της πλατείας Αποκής. Πάει, χάλασε και ο νεοφασισμός.

κονδύλια που διαχειρίζεται το υπουργείο Εργασίας. Αν δεν κάνουμε λάδιο, μέχρι τώρα μ' αυτό το υπουργείο δεν είχαν νταραβέρια οι ΜΚΟ των δεσποτάδων. Είδαν ότι υπάρχουν κάποια κονδύλια για ψευ-

■ Αιδήμων σιωπή

Εκεί που ξέραμε ότι είχε διαμορφωθεί ο «άξονας του Νότου» με Ολάντ-Μόντι-Ραχόι, βρεθήκαμε με «άξονα» μόνο Ιταλίας-Ισπανίας στη σύνοδο κορυφής της 28ης-29ης Ιούνη. Το συνέβη: Ο γερμανογαλλικός άξονας λειτούργησε και πάλι, ο Ολάντ συναντήθηκε με τη Μέρκελ στη Παρίσι, μια μέρα πριν τη σύνοδο κορυφής και πίσω από τους τοίχους του Ελίζέ «τα μιλήσανε τα συμφωνήσανε». Ο Ολάντ, δηλαδή η Γαλλία, πήρε το Σύμφωνο Ανάπτυξης που ζητούσε (οι γαλλικές εταιρίες δα πάρουν τη μερίδα του λέοντος) και ο Ολάντ στη Μέρκελ να φαλιδίσει τα αιτήματα των Μόντι-Ραχόι, φέρνοντας τις τελικές αποφάσεις στα μέτρα της γερμανικής πολιτικής.

Εδώ στην Ελλάδα, όμως, είχαν δημιουργήσει διαφορετικές προσδοκίες. Ο «άξονας του Νότου» είχε σαν γηγετική φυσιογνωμία τον Ολάντ, που ήταν άλλωστε και το φρέσκο πρόσωπο, που υποτίθεται ότι άλλαξε τις ισορροπίες. Γ' αυτό και τα αστικά ΜΜΕ «ήρθησαν αιδήμωνα σιωπή» που έλεγαν και οι παλιοί δημοσιογράφοι. Επειδή, δε, δεν μπορούσαν να πάρουν «με τις πέτρες» τον Ολάντ, έγραψαν ότι ο Ολάντ προσέφερε «διακριτική στήριξη» στους Μόντι-Ραχόι. Πώς προσέφερε διακριτική στήριξη, όμως, όταν το Σύμφωνο Ανάπτυξης υπήρξε κοινή γερμανογαλλική πρόταση και σύμφωνα με τα ρεπορτάζ οι Μόντι και Ραχόι απελήσαν ότι δα βάλουν βέτο σ' αυτό το Σύμφωνο; Δεν γίνεται ο Ολάντ να είναι και με τη Μέρκελ στο Σύμφωνο Ανάπτυξης και με τους Μόντι-Ραχόι που απειλούσαν ότι δα μπλοκάρουν την κοινή γερμανογαλλική πρόταση.

Στην τελευταία σελίδα του προηγούμενου φύλλου της «Κ» δημοσιεύτηκε ένα άρδρο με τίτλο «Στα ύψη ο ανταγωνισμός των μπεριαλιστικών κέντρων», στο οποίο περιγράφοταν αυτός ο ανταγωνισμός ως σύγκρουση με βάση τη δύναμη του κεφάλαιου που κάθε μπεριαλιστικό κέντρο εκπροσωπεί. Αυτό ακριβώς επιβεβαιώθηκε και στην τελευταία σύνοδο κορυφής.

τοδράσεις υπέρ των ανέργων και σκέφτηκαν να μπουν και αυτοί στο φαγοπότι. Μάζευε κι ας είν' και ρώγες...

ΥΓ: «"Στο πρόσωπο του Αρχιεπισκόπου, και μέσω αυτού στην Εκκλησία της Ελλάδος, η σημερινή κυβέρνηση βλέπει έναν πολύτιμο σύμμαχο στην μεγάλη προσπάθεια ανάσχεσης της φτώχειας και της ύφεσης" τόνισε με την ευκαιρία της συνάντησης ο κ. Νικολόπουλος, υπογραμμίζοντας την βεβαιότητά του ότι πολύ σύντομα θα υπάρξει συγκεκριμένο διάγραμμα δράσεων, ώστε να δοδεί η δυνατότητα στην Εκκλησία που τόσα πολλά προσφέρει στην κοινωνία, να προσφέρει ακόμα περισσότερα με την βοήθεια της επίσημης ελληνικής Πολιτείας [από δελτίο Τύπου του υφυπουργού Εργασίας]. Λίγες ώρες αργότερα, ο Νικολόπουλος, με τους μισούς γενικούς γραμματείς και γενικούς διευθυντές του υπουργείου Εργασίας μαζί του, μετέβη στην αρχιεπισκοπή και συναντήθηκε με τον Ιερώνυμο και τους συνεργάτες του. Εκεί συμφώνησαν να δημιουργήσουν μια Επιτροπή «με στόχο τον σχεδιασμό και την υποβολή συγκεκριμένων δράσεων κατά της ανεργίας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού». Στο δελτίο Τύπου του υπουργείου αναφέρεται ξεδιάντροπα: «Από την πλευρά του ο Αρχιεπίσκοπος επεσήμανε την ανάγκη της Ελληνικής Εκκλησίας να πληροφορείται τις δράσεις που σχεδιάζονται και εκπονούνται με Κοινωνικούς ή άλλους πόρους, ώστε να μπορεί να ενισχύει τις ποικίλες κοινωνικές και φιλανθρωπικές δράσεις της».

■ Τζάμπα μάγκες

Με δριμύτητα καταγγέλουν οι ΣΥΡΙΖΑίοι τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, διότι –όπως λένε– δεν απαίτησε ίδια μεταχείριση με την Ισπανία, ώστε «να βγάλει από την πλάτη του φορολογιούμενον 50 δισ. που πηγαίνουν για την ανακεφαλοποίηση των τραπεζών και προστίθενται στο δημόσιο χρέος» (Παπαδημούλης, «Στο Κόκκινο», 2.7.12).

Ηταν άραγε αυτό θέση του ΣΥΡΙΖΑ που υποτίθεται ότι δια χτυπούσε το χέρι στο τραπέζι και διέκανε σκληρή διαπραγμάτευση; Όλοι δυμόριαστε προεκλογικά τον ΣΥΡΙΖΑ να δηλώνει ότι η ανακεφαλοποίηση των ελληνικών τραπεζών είναι ένα δετικό και απαραίτητο στοιχείο της δανειακής σύμβασης (Μνημόνιο-2) και να δέτει ένα μόνο δέμα: να μην εκδοθούν προνομιούχες μετοχές (χωρίς δικαίωμα ψήφου), αλλά κοινές μετοχές [με δικαίωμα ψήφου], ώστε το κράτος να ελέγχει την πλειοψηφία των μετοχικού κεφάλαιου των τραπεζών, αφού δια είναι αυτό που θα δανειστεί τα κεφάλαια για την ανακεφαλαίωσή τους. Ποτέ και πουδενά στο ΣΥΡΙΖΑ δεν έβαλε ζήτημα διεκδίκησης να γίνει η ανακεφαλαίωση των τραπεζών απευθείας από τους Μηχανισμούς της ΕΕ και όχι μέσω δανείων του ελληνικού κράτους.

Η υπόδειση αυτή έχει και άλλες, σοβαρότερες πτυχές [βλέπε αναλυτικά στο σχετικό άρθρο, σε άλλες σελίδες της εφημερίδας], εμείς όμως στεκόμαστε μόνο σ' αυτό. Με την ίδια ευκολία που ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορεί τη σημερινή συγκυβέρνηση ότι δεν υπέβαλε τέτοιο αίτημα στη σύνοδο κορυφής, μπορεί να κατηγορηθεί ο ΣΥΡΙΖΑ ότι ετοιμάζονταν για διαπραγμάτευση «με κατεβασμένα τα χέρια», αφού ουδέποτε δε διετύπωσε σχετικό αίτημα. Ας μην κάνουν τους μάγκες, λοιπόν, γιατί είναι τζάμπα μάγκες.

■ Απατεωνιστική ιδεοληψία

«Η περαιτέρω εμμονή στο αποτυχημένο Μνημόνιο συνιστά νεοφιλελύδερη ιδεοληψία» είπε ο Τσίπρας στο συνέδριο του Economist. «Σε κάθε περίπτωση, υποδηλώνει την υποχώρηση του ορθού λόγου έναντι του δογματισμού» συμπλήρωσε. Και μας έριξε στο καναβάτσο με το τελευταίο: «Είναι ήπτα της Δημοκρατίας από τον ακραίο φανατισμό». Γιαμά την ιδεοληψία σας, το δογματισμό σας και τον ακραίο φανατισμό σας, γαμά. Τελικά, αυτά φταίνε για όλα. Και δεν έχει βρεθεί ένας έξυπνος κεφαλαιοκράτης, βιομήχανος, τραπεζίτης, μεγαλέμπορος, ένας επιστήμονας έστω, να τους πει ότι καταστρέφουν την οικονομία με την δεοληψία, το δογματισμό και το φανατισμό τους. Ή μήπως ιδεοληπτικοί, δογματικοί και φανατικοί στην πολιτική απατεωνιά είναι ο Τσίπρας και οι ΣΥΡΙΖΑίοι; Που λένε τέτοιες παπάρες, για να κρύψουν το γεγονός ότι αυτή η πολιτική μας χαρά επιτυχημένη είναι για τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατίας;

■ Γελοιότητες

Στις 26 Ιούνη, ο Δ. Χατζησωκράτης, μεγαλοστέλεχος της ΔΗΜΑΡ και επί χρόνια στενός συνεργάτης του Κουβέλη, φρόντισε να διοχετεύσει στα ΜΜΕ (χωρίς πάντως να δώσει κάποιο επίσημο κείμενο), ότι υπέβαλε την παραίτηση του από επικεφαλής της Οικονομικής Επιτροπής της ΔΗΜΑΡ, χολωμένος επειδή ο Κουβέλης τον άφησε εκτός Βουλής, επιλέγοντας την έδρα στη Β' Αθήνας και όχι αυτή της Αιτωλοακαρνανίας.

Στις 2 Ιούλη, ο Χατζησωκράτης συνέδευσε τον Κουβέλη στο σπίτι του Σαμαρά στην Κηφισιά και μαζί με τους Λαζαρίδη (ΝΔ) και Σκανδαλίδη (ΠΑΣΟΚ) πήρε μέρος στη σύσκεψη της συγκυβέρνησας τρόικας και του οικονομικού επιτελείου. Χατζησωκράτης, Λαζαρίδης και Σκανδαλίδης είναι αυτοί που έφτιαξαν την «προγραμματική συμφωνία» των τριών κομμάτων της συγκυβέρνησης.

Ο παραιτημένος ξεπαραιτήμηκε, προσφέροντας μια ακόμη εικόνα γελοιότητας στην αστική πολιτική ζωή της Ελλάδας.

Πετρελαιϊκά παραμύθια

Μετά βαίων και κλάδων παρουσιάστηκε ο «μεγάλος διαγωνισμός» για την εκμετάλλευση των πετρελαιϊκών αποθεμάτων της Ελλάδας, που εντοπίζονται σε τρεις περιοχές: Πατραιϊκό Κόλπος, Κατάκολο και Ιωάννινα. Για «μεγάλο ενδιαφέρον» και «αποκατάσταση της εμπιστοσύνης» που δίνει δυνατότητα στη χώρα μας να ενισχύσει την γεωποτελεία της φτώχειας και την αναργία, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού». Στο δελτίο Τύπου του υπουργείου αναφέρεται ξεδιάντροπα: «Από την πλευρά του ο Αρχιεπίσκοπος επεσήμανε την ανάγκη της Ελληνικής Εκκλησίας να πληροφορείται τις δράσεις που σχεδιάζονται και εκπονούνται με Κοινωνικούς ή άλλους πόρους, ώστε να μπορεί να ενισχύει τις ποικίλες κοινωνικές και φιλανθρωπικές δράσεις της».

Η αλήθεια βέβαια είναι εντελώς διαφορετική. Το «μεγάλο ενδιαφέρον» ήταν μόλις οχτώ προσφορές συνολικά, από 11 εταιρίες (ιούτε λόγος για τους κολοσσούς Exxon-Mobil, Shell, BP, Total κ.ά., που δεν ασχολούνται με τέτοια ψήφουλα). Για την περιοχή με τη μεγαλύτερη ποσότητα αποθεμάτων, τον Πατραιϊκό Κόλπο (για τον οποίο γίνεται λόγος για 200 εκατ. βαρέλια, δηλαδή το 70% του συνόλου των αποθεμάτων) οι προσφορές ήταν μόλις δύο! Πράγμα καθόλου τυχαίο, αφού, σύμφωνα με τη διακήρυξη (βλ. <http://www.yreka.gr/Default.aspx?tabid=766&language=el-GR>) «η πλέον υποσχόμενη δομή δεν διατρήθηκε από την κοινοπραξία που είχε την προτεραιότητα στην πετρελαιϊκή».

Στη δεύτερη κατά σειρά περιοχή από την κοινοπραξία της Ελλάδας είναι μόλις 10 εκατ. βαρέλια, που την κατατάσσουν στην 90ή θέση των χωρών με τα περισσότερα πετρελαιϊκά αποθέματα, πολύ πιο κάτω και από την... Ουγγάρη που έχει 1 δισ. βαρέλια στο υπέδαφός της (γι' αυτό και οι κάτοικοι της είναι τόσο... πλούσιοι). Στην περίπτωση που το «όνειρο» γίνει πραγματικότητα και η πετρελαιϊκά αποθέματα της Ελλάδας είναι μόλις 10 εκατ. βαρέλια, που την κατατάσσουν στην 90ή θέση των χωρών με τα περισσότερα πετρελαιϊκά αποθέματα, πολύ πιο κάτω και από την... Ουγγάρη που έχει 1 δισ. βαρέλια στο υπέδαφός της (γι' αυτό και οι κάτοικοι της είναι τόσο... πλούσιοι). Στην περίπτωση που το «όνειρο» γίνει πραγματικότητα και η πετρελαιϊκά αποθέματα της Ελλάδας είναι μόλις 10 εκατ. βαρέλια, που την κατατάσσουν στην 90ή θέση των χωρών με τα περισσότερα πετρελαιϊκά αποθέματα, πολύ πιο κάτω και από την... Ουγγάρη που έχει 1 δισ. βαρέλια στο υπέδαφός της (γι' αυτό και οι κάτοικοι της είναι τόσο... πλούσιοι). Στην περίπτωση που το «όνειρο» γίνει πραγματικότητα και η πετρελαιϊκά αποθέματα της Ελλάδας είναι μόλις 10 εκατ. βαρέλια, που την κατατάσσουν στην 90ή θέση των χωρών με τα περισσότερα πετρελαιϊκά αποθέματα, πολύ πιο κάτω και από την... Ουγγάρη που έχει 1 δισ. βαρέλια στο υπέδαφός της (γι' αυτό και οι κάτοικοι της είναι τόσο... πλούσιοι). Στην περίπτωση που το «όνειρο» γίνει πραγματικότητα και η πετρελαιϊκά αποθέματα της Ελλάδας είναι μόλις 10 εκατ. βαρέλια, που την κατατάσσουν στην 90ή θέση των χωρών με τα περισσότερα πετρελαιϊκά αποθέματα, πολύ πιο κάτω και από την... Ουγγάρη που έχει 1 δισ. βαρέλια στο υπέδαφός της (γι' αυτό και οι κάτοικοι της είναι τόσο... πλούσιοι). Στην περίπτωση που το «όνειρο» γίνει πραγματικότητα και η πετρελαιϊκά αποθέματα της Ελλάδας είναι μόλις 10 εκατ. βαρέλια, που την κατατάσσουν στην 90ή θέση των χωρών με τα περισσότερα πετρελαιϊκά αποθέματα, πολύ πιο κάτω και από την... Ουγγάρη που έχει 1 δισ. βαρέλια στο υπέδαφός της (γι' αυτό και οι κάτοικοι της είναι τόσο... πλούσιοι). Στην περίπτωση που το «όνειρο» γίνει πραγματικότητα και η πετρελαιϊκά αποθέματα της Ελλάδας είναι μόλις 10 εκατ. βαρέλια, που την κατατάσσουν στην 90ή θέση των χωρών με τα περισσότερα πετρελαιϊκά αποθέματα, πολύ πιο κάτω και από την... Ουγγάρη που έχει 1 δισ. βαρέλια στο υπέδαφός της (γι' αυτό και οι κάτοικοι της είναι τόσο... πλούσιοι). Στην περίπτωση που το «όνε

■ Τι πραγματικά συνέβη στη σύνοδο κορυφής της 28ης-29ης Ιουνή

Νίκησαν αυτοί και χάσαμε όλοι οι άλλοι

«Σε ρυθμούς σκληρής λιτότητας κινούνται Ιταλία, Ισπανία και Γαλλία». Αυτό διατυπώνεται τα ραδιοτήλεοπτικά δελτία ειδήσεων την Τρίτη και την Τετάρτη. Και ο «θρίοφβος του Νότου κατά της λιτότητας», που διατυπώνεται το Σαββατοκύριακο; Αυτό ήταν το «τυράκι» για να πιαστούν οι λαοί στη φράκα του Μόντι, του Ραχού, του Ολόντ. Ένα «τυράκι» για το οποίο δεν είχε καμιά αντίρρηση η γερμανική πολιτική ηγεσία, η οποία πήρε αυτά που ήθελε και απ' αυτή τη σύνοδο κορυφής.

Πριν δούμε τι ακριβώς έγινε στην «ιστορική» σύνοδο κορυφής της ΕΕ στις 28 και 29 Ιουνίου, πρέπει να σημειώσουμε δυο αλήθειες που αποσιωπούνται εντελώς από την αστική προπαγάνδα.

1 Οι αποφάσεις που πάρινονται στο πλαίσιο της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας της ΕΕ δεν αφορούν την κρίση καθεαυτή, αλλά τη διαχείριση κάποιων πλευρών της. Διαχείριση που γίνεται μέσα από ανταγωνισμούς και συγκρούσεις, που οδηγούν σε συμφωνίες και συμβιβασμούς προσωρινού χαρακτήρα. Η ΕΕ έχει και πάλι σε «ήπια κρίση», όπως λέγεται επισήμως από την Κομισιόν. Ήδη, οι όνεροι πολλαπλασιάζονται κατά κύματα και όχι μόνο στις χώρες που έχουν υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα και χρέος. Η προηγούμενη φάση ανάκαμψης δεν κράτησε αύτες δυο χρόνια και οι ρυθμοί δεν έφτασαν καν το 2%. Αυτό δεχνεί το βάθος της κρίσης και τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει ο καπιταλισμός ως σύστημα. Στο έδαφος αυτής της κρίσης όλες οι διαχειριστικές πολιτικές δεν μπορεί παρά να έχουν οικληρά ανταγωνιστικό χαρακτήρα, γιατί η κρίση πλήγτει με ανισόμετρο τρόπο τα διάφορα ιμπεριαλιστικά κέντρα και είναι λογικό οι συμφωνίες που γίνονται να φέρουν τη σφραγίδα του διαρκώς μεταβαλλόμενου συσχετισμού δύναμης ανάμεσά τους.

2 Όλες οι αποφάσεις που πάρινονται ρυθμίζουν ζητήματα ανταγωνισμού ανάμεσα στις διάφορες μεριδιές του χρηματιστικού κεφαλαίου και είναι όλες και πάντοτε ενάντια στο ευρωπαϊκό προλεταριάτο. Διότι δε νοείται διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης χωρίς να φορτώνονται τα βάρη της στις πλάτες των εργαζόμενων. Οσα συνέβησαν στις χώρες των «νικητών», αμέσως μετά τη θριαμβευτική επιστροφή των ηγετών από τη σύνοδο κορυφής, επιβεβαίωσαν για πολλούς θρόνος αυτή την αλήθεια.

Μπαράζ αντιπαϊκών μέτρων

Ο Μόντι επέστρεψε στη Ρώμη «θριαμβευτής» και σε μια συνάντηση με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εργαζόμενων στο δημόσιο ανακοίνωσε την περικοπή 100.000 θέσεων εργασίας μέχρι το 2014. Οπως έγραψε η «Corriere de-

lla Sera», η μείωση θα γίνει μέσω συνταξιοδοτήσεων και εργασιακής «εφεδρείας» («καταβολή του 80% του μισθού για δυο χρόνια, μέχρι την κανονική χορήγηση της σύνταξης»). Δυο μέρες μετά, ο Μόντι συναντήθηκε με τη Μέρκελ στη Ρώμη και εξέπειψαν «μήνυμα ενότητας». Για να μην καταντήσουμε σαν την Ελλάδα, «πρέπει να καταβάλουμε προσπάθειες και να εφαρμόσουμε μέτρα λιτότητας είπε ο Μόντι στις δηλώσεις που έκανε με τη Μέρκελ.

Ο Ραχόι επέστρεψε επίσης «θριαμβευτής» στη Μαδρίτη και ανέθεσε στον υπουργό Οικονομικών Λουΐς δε Γκίντος ν' ανακοίνωσε στο λαό τη «λυπτηρέρη». Η χώρα θα χρειαστεί να καταβάλλει «επιπρόσθετες προσπάθειες», δήλωσε ο Γκίντος, διευκρινίζοντας ότι «τα μέτρα θα ληφθούν τις επόμενες εβδομάδες», με στόχο να επιπευχθεί ο στόχος που συμφωνήθηκε με την ΕΕ για μείωση του ελλείμματος του προϋπολογισμού στο 5,3% του ΑΕΠ από 8,9% το 2011. Θυμίζουμε ότι η ισπανική κυβέρνηση πήγε στις Βρυξέλλες με δηλωμένο στόχο να πετύχει παράταση κατά ένα χρόνο στο στόχο του ελλείμματος, πράγμα που προφανώς δεν έγινε δεκτό. Οπως γράφει ο ισπανικός Τύπος, κατόπιν «διαρροών» από το υπουργείο Οικονομικών, τα νέα μέτρα θα περιλαμβάνουν αύξηση του ΦΠΑ, περικοπή των φοροοπαλλαγών και μειώσεις στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων. Ο ίδιος ο Γκίντος δήλωσε ότι θα εφαρμοστεί αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία στους

προϋπολογισμούς των 17 ημιαυτονομών περιφερειών, οι οποίες -όπως είπε- είναι υπεύθυνες για μεγάλο μέρος του ελλείμματος. Την Τετάρτη, το Ρόιτερς μετέδωσε από τη Μαδρίτη ότι η κυβέρνηση Ραχού ολοκλήρωνε την επεξεργασία ενός προγράμματος περικοπής των δαπανών και αύξησης των φόρων ύψους 30 δισ. ευρώ (πέραν του προγράμματος που ήδη εφαρμόζεται, προφανώς)! Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει αύξηση του ΦΠΑ, νέο φόρο στην ενέργεια, μεταρρυθμίσεις στο συνταξιοδοτικό σύστημα, μείωση μισθών στο δημόσιο, αύξηση των διοδίων και δραστική μείωση των δαπανών των υπουργείων (οποιά πρωτοτυπία!). «Η ιδέα είναι να μειωθεί το κόστος του δημόσιου τομέα, να παράσουν οι συντάξεις, να περικοπούν επιδόματα ανεργίας», δήλωσε στο Ρόιτερς πηγή που πρόσκειται στην κυβέρνηση.

Στην ίδια κατεύθυνση «χτύπησε» και η κυβέρνηση Ολάντ, που μπορεί να μην συγκαταλέχθηκε στους «θριαμβευτές», αντιμετωπίζει όμως ιδιαίτερα υψηλό ελλείμμα, αλλά και χρέος που έφτασε το 90% του ΑΕΠ. Πιστός στη σοσιαλδημοκρατική παράδοση, ο πρωθυπουργός Ζαν-Μαρκ Ερό ανακοίνωσε πρώτα αύξηση της φορολογίας για τα πολύ ψηλά εισόδημα. Με τα μέτρα που ανακοινώθηκαν, όμως, δεν πιάνεται ούτε το μισό του στόχου της αύξησης των φορολογικών εσδόων που τέθηκε από την κυβέρνηση. Τα επόμενα μέτρα θ' ανακοινώθουν σε δεύτερη φάση, ενώ ανατέθηκε στο Εθνικό Ελεγκτικό Συνέδριο να προετοι-

μάσει το έδαφος. Σε έκθεση που παρέδωσε το Ελεγκτικό Συνέδριο στον πρωθυπουργό, ο περικοπές που πρέπει να γίνουν το 2013 θα πρέπει να είναι πολύ πιο μεγάλες απ' αυτές του 2012 (10 δισ. ευρώ) φτάνοντας τα 33 δισ. ευρώ! Κι αυτό με την προϋπόθεση ότι η οικονομική ανάπτυξη θα φτάσει το 1%, στόχος που από τον γαλλικό οικονομικό Τύπο θεωρείται εξαιρετικά φιλόδοξος.

Σκληρή λιτότητα, λοιπόν, έφεραν οι «θριαμβευτές» στους λαούς τους μαζί με τη «μεγάλη νίκη επί της γερμανικής αδιαλλαξίας».

Η Γερμανία νικήτρια επί της ουσίας

Μόντι και Ραχόι είχαν μεγάλη ανάγκη να γυρίσουν στη Ρώμη και τη Μαδρίτη «νικήτρες». Ιδιαίτερα ο Μόντι, που βαλλόταν από το κομματικό κατεστημένο της Δεξιάς και είχε μοναδικό σύμμαχό του τον πάλαι ποτέ αστέρα του ιταλικού ευρωκομισιονισμού Τζόρτζιο Ναπολιτάνο, πρόεδρο της Ιταλίας. Γ' αυτό και κάποιοι στηγή στη σύνοδο κορυφής απειλήσε με παραίτηση. Ζήτησε, δηλαδή, από τους Γερμανούς στηρίξει για να μπορέσει να επιβιώσει πολιτικά στην Ιταλία. Και όντως πήρε στηρίξη, χωρίς σε τίποτα ν' αλλάξει το σημερινό στάτους. Πήρε στηρίξει σ' αυτό που είχαν συμφέρονται και η Γερμανία και η Γαλλία. Εγινε, δηλαδή, ένας συμβιβασμός που κάθε άλλο παρά ήττα της Γερμανίας συνιστά.

Πριν δούμε πώς ακριβώς διαμορ-

φώθηκε ο νέος συμβιβασμός, πρέπει να σημειώσουμε κάτι που από τα ελληνικά ΜΜΕ πέρασε σχεδόν στο ντούκου. Ο υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας Πιερ Μοσκοβισί δήλωσε στη «Le Figaro»: «Πιστεύω ότι (τα ευρωαρμόδολα) θα εκδοθούν κάποια στηγή στο τέλος μας διαδικασίας ολοκλήρωσης, η οποία θα χαρακτηρίζεται από την αλληλεγγύη. Άλλα αντιληφθήκαμε ότι προς το παρόν ήταν μια κόκκινη γραμμή που οι Γερμανοί φίλοι δεν μπορούσαν να υπερβούν! Σχολίζοντας, δε, την άποψη ότι τα κράτη-μέλη του Νότου πέτυχαν μια νίκη επί της Γερμανίας, δήλωσε ότι ποιος πρώτης πήρε στηρίξει την Ευρώπη που κέρδισε, καταλήγοντας σε ένα συμβιβασμό υψηλής ποιότητας».

Δεν ήταν ο Ολάντ που δήλωνε ότι η Γαλλία δεν αρκείται στην αόριστη υπόσχεση ότι κάποια στηγή θα εκδοθούν τα ευρωαρμόδολα και πως όταν μιλά για χρονοδιάγραμμα έκδοσης δεν εννοεί δέκα χρόνια; Πώς προσχωρεί πλήρως στη γερμανική θέση, σε λιγότερο από ένα μήνα; Προσχωρεί διότι στη συνάντηση Ολάντ-Μέρκελ, που έγινε στο Παρίσι μια μέρα πριν τη σύνοδο κορυφής, επανασυστάθηκε ο γερμανογαλλικός άξονας. Γαλλία και Γερμανία τα βρήκαν και ο Ολάντ άφησε «μπουκάλα» τους Μόντι και Ραχόι, με τους οποίους υποτίθεται ότι είχε συγκροτήσει τον «άξονα του Νότου». Η Γερμανία, λοιπόν, διατήρησε το δικαίωμά της να δανειζεται με σχεδόν μηδενικό επιπτόκιο και να δανειζεται με τοκογλυφικά επιπτόκια τις άλλες χώρες της ΕΕ. Οχι μόνο δεν «κοινοτοποιήθηκε» το χρέος των χωρών του λεγόμενου Νότου, αλλά οι γερμανικές τράπεζες διαπήρουσαν τη δυνατότητά τους να «γδέρουν» αυτές τις χώρες. «Καθόλου δεν έχει αλλάξει η σθεναρή αντίσταση του Βερολίνου στην έκδοση ευρωαρμόδολου», δήλωσε η Μέρκελ στη γερμανική Βουλή, όπου έδιασε σφάλιση στην προτεραιότητα της προστασίας των Σοσιαλδημοκρατών και των Πράσινων υπέρ του Δημοσιονομικού Συμφώνου.

Και η Γαλλία, στηρίζοντας τη Γερμανία στο θέμα των ευρωαρμόδολων (με μια θεαματική κωλοτούμπα των Ολάντ-Μοσκοβισί), εξασφάλισε ως αντάλλα

τή ήταν μια τακτική υποχώρηση, υπαγορευμένη από το ευρύτερο συμφέρον του γερμανικού (και του γαλλικού) ιμπριαλισμού. Δεν πρόκειται για υποχώρηση κάτω από τα χτυπήματα των Μόντι και Ραχόι, αλλά για αλλαγή τακτικής χάριν των συμφέροντων του γερμανικού και του γαλλικού χρηματιστικού κεφαλαίου. Απλά, οι Μόντι και Ραχόι είχαν ανάγκη από μια γερή προπαγανδιστική ένεση και όλοι κατάλαβαν την ανάγκη τους.

Γιατί η Γερμανία ήταν υποχρεωμένη να τροποποιήσει την τακτική της; Γιατί έπρεπε ν' αποτρέψει κάθε κίνδυνο ωρεοκοπίας; των ισπανικών και ιταλικών τραπεζών (και των δύο κρατών, φυσικά). Τα τεράστια χρέη της Ισπανίας και της Ιταλίας αποτελούν πρόβλημα όχι μόνο για το τραπεζικό σύστημα των δύο αυτών χωρών, αλλά για το σύνολο της Ευρωζώνης και ιδιαίτερα για τη Γερμανία και τη Γαλλία. Από τα περίπου 2 τρισ. χρέους της Ιταλίας, οι γαλλικές τράπεζες κατέχουν 310 δισ. και οι γερμανικές 120 δισ. Από τα περίπου 800 δισ. του ισπανικού χρέους οι γαλλικές τράπεζες κατέχουν 110 δισ. και οι γερμανικές 130 δισ. Αρα, το κόστος δανεισμού της Ιταλίας και της Ισπανίας αυξάνει τον κίνδυνο για τις γερμανικές και τις γαλλικές τράπεζες και η Γερμανία, ως ηγέτρια δύναμη της Ευρωζώνης, ήταν υποχρεωμένη να παρέμβει. Αυτή η παρέμβαση, όμως, έγινε με τους όρους της Γερμανίας και όχι με τους όρους της Ιταλίας και της Ισπανίας, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Ο <ηττημένος> επέβαθε τους όρους

Δύο είναι τα σημεία που υποτίθεται ότι σηματοδότησαν την «ήττα» της Γερμανίας. Το πρώτο είναι η απόφαση να μπορεί ο ESM (Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθεροποίησης) να προχωρά μόνος του στην ανακεφαλαίωση τραπεζών. Η προπαγάνδα στη χώρα μας έκρυψε τη βασική προϋπόθεση που συνοδεύει αυτή την απόφαση: θα πρέπει πρώτα να δημιουργηθεί ενιαίος εποπτικός μηχανισμός των ευρωπαϊκών τραπεζών. Αυτό πρέπει να αποφασιστεί «κατεπειγόντως»... μέχρι τα τέλη του 2012. Δηλαδή, μετά από ένα εξάμηνο θα δουν αν και με ποιες προϋποθέσεις θα μπορεί ο ESM να ανακεφαλαίωνε ευρωπαϊκές τράπεζες που εμφανίζουν προβλήματα. Και βέβαια, όπως ρητά αναφέρεται στην απόφαση, «αυτό θα υπόκειται στις κατάλληλες προϋποθέσεις, οι οποίες θα είναι συγκεκριμένες για κάθε ίδρυμα, τομέα ή οικονομία και θα αποτυπωθούν σε μηνύματος συμφωνίας».

Οι τραπέζες που θα ανακεφαλαίωνονται θα περνούν στον ελεγχό του ESM, δηλαδή των ισχυρότερων μεριδών του χρηματιστικού κεφαλαίου που ελέγχουν και τον ESM, ενώ οι χώρες θα συμφωνούν στην εφαρμογή Μνημονίων. Οσο για τις ισπανικές τράπεζες, αυτές θα ανακεφαλαίωθούν άμεσα από τον υπάρχοντα μηχανισμό EFSF (είναι ο ίδιος που δανειζει την Ελλάδα). Αυτό δε θα επιβαρύνει το ισπανικό κράτος με πρόσθετο χρέος, όμως, όπως είπε η Μέρκελ στη γερμανική Βουλή, «η παροχή βοήθειας μέσω των μηχανισμών στήριξης θα συνοδεύεται από αυστηρούς όρους», συμπληρώνοντας ότι «η αγορά ομολόγων ασφαλώς και θα απαγείται την εποπτεία ενός ειδούς τρόικας, ολλά και τη σύνταξη ενός μνημονίου για κάθε χώρα που προσφέρει στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης». Ιταλία και Ισπανία δεν μπορούν να πάρουν εάν δεν δώσουν, είπε χαρακτηριστικά η Μέρκελ.

Το δεύτερο σημείο είναι η χρήση των Μηχανισμών «με ευελίκτο και αποτελεσματικό τρόπο, ώστε να σταθεροποιηθούν οι αγορές των κρατών μελών που τηρούν τις ανά χώρα συστάσεις και τις λοιπές δεσμεύσεις τους περιλαμβανομένων των σχετικών χρονοδιαγραμμάτων». Η απόφαση συμπληρώνει ότι «οι όροι αυτοί θα πρέπει να αποτυπωθούν σε μηνύματος συμφωνίας». Αυτό παρουσιάστηκε σαν επιτυχία του Μόντι, όμως όσοι παρακολούθουν από κοντά την εξέλιξη του ευρωενωσίτικου παζαριού έρουν πως αυτή η δυνατότητα είχε δοθεί στους μηχανισμούς από πέρυσι. Οι Μηχανισμοί είχαν τη δυνατότητα ν' αγοράζουν ομόλογα, στην πρωτογενή ή τη δευτερογενή αγορά, μετά από αίτημα ενός κράτους-μελούς, το οποίο πρέπει να υπογράψει Μνημόνιο Συμφωνίας. Τίποτα το καινούργιο δεν υπάρχει στη συγκεκριμένη απόφαση. Καινούργιο θα υπήρχε μόνο αν η σχετική αναφορά συνοδεύστων και με απόφαση για αύξηση των κεφαλαίων που διαθέτουν οι Μηχανισμοί, που είναι μόλις 500 δισ. ευρώ, τα οποία θα γίνουν 400 μόλις υλοποιηθούν οι συμφωνίες με Ισπανία και Κύπρο. Ποσό ασήμαντο για να καλύψει τις ανάγκες Ιταλίας και Ισπανίας. Η Μέρκελ «έδωσε» στον Μόντι ένα αδειανό πουκάμισο, κρατώντας τον έλεγχο των Μηχανισμών και αρνούμενη ν' αυξήσει τα κεφαλαία που διαθέτουν.

Υπάρχουν και άλλες πλευρές που ο χώρος δεν επιτρέπει να σχολιάσουμε. Νομίζουμε, όμως, πως απ' όσα εκτέθηκαν παραπάνω φαίνεται καθαρά πως τους όρους τους επεβαλει και πάλι ο γερμανογαλλικός άξονας και πως οι ανταγωνισμοί και τα παζάρια θα συνεχιστούν με αμείωτη ένταση.

Πρώτος στόχος να πληρώνουν τα φάρμακα οι ασφαλισμένοι

Και μετά όλες τις δαπάνες περιθαλψης

Ηπερίπτωση του περιβόητου Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ) δεν είναι η μοναδική που η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων-ασφαλισμένων, ενώ καταβάλλει τις ασφαλιστικές της εισφορές, καλείται να βάλει βαθιά το χέρι στην τοσέπη για να προμηθευτεί από τα φαρμακεία τα απαραίτητα φάρμακα της. Θυμίζουμε την περίπτωση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας. Ενώ με πρόσφατη απόφαση της κυβέρνησης Πλαπαδήμου αυτοί οι οργανισμοί διαλύθηκαν και έτσι δε θα προσφέρουν ούτε κι αυτές τις ελάχιστες υπηρεσίες τους στους εργαζόμενους, οι τελευταίοι σε διευρυμένη κλίμακα θα συνεχίσουν να καταβάλλουν τις εισφορές τους. Επιπλέον, με πρόσφατες κυβερνητικές αποφάσεις, και όλοι οι εργαζόμενοι που είχαν εξαρεθεί από την καταβολή των εισφορών άρχισαν επίσης να καταβάλλουν αυτό το χαράστι.

Τα κυβερνητικά παπαγάλικα ισχυρίζονται ότι η δυσκολία του ΕΟΠΥΥ να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του προς τις φαρμακευτικές εταιρίες είναι πρόσκαιρη και ότι θα βρεθεί λόγη ξεπεράσματος των δυσκολιών που αντιμετωπίζει ο οργανισμός. Τέοια λύση δε θα βρεθεί. Οι δυσκολίες του ΕΟΠΥΥ όχι μόνο πρόσκαιρες δεν είναι, αλλά είναι και μεθοδευμένες, προκειμένου οι ασφαλισμένοι να βάλουν βαθιά το χέρι στην τοσέπη, στην αρχή για τα φάρμακα και στη συνέχεια για τις εργαστηριακές εξετάσεις και για όλη τη νοσοκομειακή περίθαλψη. Ταυτόχρονα, οι ασφαλισμένοι, είτε είναι εργαζόμενοι είτε συνταξιούχοι, θα συνεχίσουν να καταβάλλουν τις εισφορές τους τόσο για τον κλάδο υγείας σε ειδος όσο και για τον κλάδο υγείας σε χρήμα.

Τι είναι δύο αυτές κατηγορίες κλάδων υγείας;

Ο κλάδος υγείας σε ειδος καλύπτει υποτίθεται τις ανάγκες των εργαζόμενων για νοσοκομειακή και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και για την κάλυψη αυτή οι εργαζόμενοι, μέσω των λεγόμενων εργατικών και εργοδοτικών εισφορών, καταβάλλουν ως εισφορά τη μερίδα του λέοντος. Με την ένταξη των κλάδων υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ, ΟΠΑΔ-ΤΥΔΚΥ στον ΕΟΠΥΥ ο κλάδος υγείας σε ειδος πέρασε σ' αυτόν. Παρόλαυτά, οι εισφορές του κλάδου υγείας σε ειδος συνεχίζουν να εισπράττονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, γιατί ο ΕΟΠΥΥ (όπως και το υπερ-επικουρικό ταμείο ΕΤΕΑΜ) δεν έχει τον μηχανισμό για εισπράττει μόνος του τις ασφαλιστικές εισφορές τους τόσο για την αρχή για τη συνέχεια για τις εργαστηριακές εξετάσεις και για όλη τη νοσοκομειακή περίθαλψη. Ταυτόχρονα, οι ασφαλισμένοι είτε είναι εργαζόμενοι είτε συνταξιούχοι, θα συνεχίσουν να καταβάλλουν τις εισφορές τους τόσο για τον κλάδο υγείας σε ειδος όσο και για τον κλάδο υγείας σε χρήμα.

για τους κλάδους υγείας σε ειδος και σε χρήμα επιβεβαίωνται η θέση μας ότι είναι σκόπιμη η αποσιώπηση των στοιχείων για τον κλάδο υγείας σε ειδος. Ετοιμός δε θα γνωρίσουμε τι ποσά προϋπολόγισε το ΔΣ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ότι θα εισπράττει το 2012 για τον κλάδο υγείας σε ειδος και δε θα μπορέσουμε να κάνουμε σύγκριση των προϋπολογισμάτων εσόδων με τις προϋπολογισθείσες δαπάνες.

Σε τι ύψος ανέρχεται η κρατική επιχρήματη, όπως αυτή προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία; Αρχικά προβλεπόταν ότι θα ανέλθει στο 0,6% του ΑΕΠ του 2012, ενώ στη συνέχεια, σε σύντομο διάστημα, μειώθηκε στο 0,4% του ΑΕΠ! Το 2011 το ΑΕΠ ήταν 215,11 δισ. ευρώ. Το ΚΕΠΕ εκτιμά ότι το ΑΕΠ θα μειωθεί κατά 6,7%. Εμείς εκτιμούμε ότι το ΑΕΠ θα μειωθεί περισσότερο από όσο προβλέπει το ΚΕΠΕ, για τις ανάγκες της συζήτησης που ανοίγουμε, όμως, δεχόμαστε ότι θα συμβεί αυτό που εκτιμά το ΚΕΠΕ. Βάσει αυτής της εκτίμησης, το ΑΕΠ το 2012 θα είναι 200,7 δισ. ευρώ και επομένως το 2012 η κρατική χρηματοδότηση για το ΕΟΠΥΥ θα ανέλθει σε 802,8 εκατ. ευρώ.

Είναι σοβαρό να μιλά κανείς για κρατική χρηματοδότηση στον ΕΟΠΥΥ, όταν σύμφωνα με τον πρώνυμο υπουργό Εργασίας Γ. Κουτρουμάνη οι δαπάνες για το φάρμακο τη διετία 2010-2011 συρρικνώθηκαν κατά 2,6 δισ. ευρώ, ενώ με το αποικιοκρατικό Μνημόνιο μπα

■ Εργαστήρια με τη χρηματοδότηση εταιριών

Ιδιού πώς η πανεπιστημιακή κάστα αντιλαμβάνεται τον αγώνα για την εφαρμογή του δικαιωμάτος των δημόσιων πανεπιστημίων να χρηματοδοτούνται από το κράτος, ώστε όχι μόνο να εξασφαλίζουν πλήρως τη λειτουργία τους, αλλά να προάγουν την επιστήμη και την έρευνα (το δικαίωμα τούτο απορρέει και από το άρθρο 16 του Συντάγματος, στο οποίο, κατά τα άλλα, ομνύουν): «Αξιοποιώντας» τη διείσδυση των επιχειρήσεων και των εταιριών στο πανεπιστήμιο. Τούτο ήταν πάντα αγαπημένο στορμ της πανεπιστημιακής κάστας, ειδικά στις λεγόμενες παραγωγικές σχολές, πλην, όμως, τώρα αβαντάρεται τα μάλια, λόγω της κρίσης και του οικονομικού στραγγαλισμού των ιδρυμάτων, γεγονός που άλλωστε επιδιώκει και ο νόμος Διαμαντοπούλου.

Με ταρατατζούμ, λοιπόν, παρουσία του πρύτανη Μυλόπουλου, έγιναν τα εγκαίνια του νέου εργαστήριου Οδοντικής Χειρουργικής της Οδοντιατρικής Σχολής του ΑΠΘ. Τον εξοπλισμό του εργαστήριου εξασφάλισαν από οδοντιατρικές εταιρίες «εντελώς δωρεάν» (προφανώς η διαφήμιση των εταιριών, ή άλλη μελλοντική -κρυψή ή φανερή- παροχή «υπηρεσιών» προς αυτές δεν θεωρείται αφοριθή) οι καθηγητές της σχολής, για να συνεχίσουν να επιτελούν τον «κοινωνικό ρόλο» της Οδοντιατρικής Σχολής στη δύσκολη «οικονομική συγκυρία» στην οποία βρισκόμαστε, παρέχοντας οδοντιατρικές υπηρεσίες στους πολίτες της Θεσσαλονίκης.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση, οι εταιρίες προσέφεραν στο εργαστήριο (στο οποίο κάνουν την πρακτική τους άσκηση οι φοιτητές) μηχανήματα συνολικής αξίας 150.000 ευρώ.

Να, λοιπόν, πώς η κρίση, γίνεται για μια ακόμη φορά ευκαιρία και στο συγκεκριμένο πεδίο, για την άλωση αδιαφυσιθήτων ως τώρα δικαιωμάτων (την πλήρη και αποκλειστική κρατική χρηματοδότηση του δημόσιου πανεπιστήμιου) και την αποκόμιση κερδών.

■ Ανακοίνωση βαθμολογιών υποψήφιων ΕΠΑΛ

Κάθε χρονιά και η ανακοίνωση των βαθμολογιών των υποψήφιων των ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Α), που συμμετέχουν στις πανελλήνιες εξετάσεις, καταδεικνύει το βάρος της ταξικής προελευσης αυτών των παιδιών, βάρος που πραγματίζει καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη τους στο πλαίσιο της εκπαίδευτικής διαδικασίας, στην «απόδοσή» τους στις εξετάσεις και στις ελπίδες που έχουν για καλύτερη επαγγελματική αποκατάσταση μέσα από τη φοίτησή τους σε ανώτατες σχολές. Καταδεικνύει επίσης ότι τα ΕΠΑΛ (παλιότερα ΤΕΕ ή Τεχνικοπαγγελματικά Λύκεια ή όπως αλλιώς ονομαστούν στη μελλοντική «μεταρρύθμιση») προορίζονται για αποθήκες ονείρων των παιδιών της εργατικής τάξης, με στόχο να «αποσυμφορηθεί» η πίεση για πανεπιστημιακές σπουδές και για να τροφοδοτούν με αναλώσιμους εργάτες την αγορά εργασίας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Παιδείας, στα δυο μαθήματα γενικής παιδείας, τη Νεοελληνική Γλώσσα και τα Μαθηματικά, κάτω από τη βάση του 10 έγραψε το 75,26% και το 74,48% των υποψήφιων αντίστοιχα.

Σε 10 από τα 38 μαθήματα ειδικότητας, πάνω από 70% των υποψήφιων έγραψε κάτω από τη βάση, ενώ σε 11 μαθήματα οι υποψήφιοι έγραψαν κάτω από 10 σε ποσοστό που κυμαίνεται από 60% ως 70%. Συνολικά, δηλαδή, σε 21 μαθήματα το ποσοστό που έπεισε κάτω από τη βάση είναι πάνω από 60%.

Στις πανελλαδικές εξετάσεις προσήλθε το 78,45% του συνόλου των υποψήφιων (17.584 από 22.414 υποψήφιους). Το 2011 είχε προσέλθει το 79,97% του συνόλου των υποψήφιων (17.634 από 22.049 υποψήφιους).

Παρατηρήθηκε δε μικρή ποσοστιαία μείωση στα γραπτά που βαθμολογήθηκαν μεταξύ 18-20 (3,88 % εναντί 4,12% για το έτος 2011) και μεταξύ 15-18 (7,33% εναντί 7,84% για το έτος 2011).

Με το πιοτόλι στον κρόταφο τα Πανεπιστήμια

Καμιά απολύτως δέσμευση. Αρόστη υπόσχεση (τα πανεπιστήμια θα λειτουργήσουν κανονικά από το Σεπτέμβρη). Προτροπή χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο, χωρίς να θιγεί ακροθάρης έστω, τι βούλεται να πράξει η εσωτερική κυβερνώσα τρόικα σχετικά με την εκρηκτική κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στα ΑΕΙ και την αλλαγή-τροποποίηση-κατάργηση (;) του νόμου Διαμαντοπούλου («πρέπει να αφήσουμε το παρελθόν και να κοιτάξουμε το μέλλον»). Αυτή ήταν η στάση του νέου υπουργού Παιδείας Αρβανιτόπουλου στη σύνοδο των πρυτάνεων που πραγματοποιήθηκε το προηγούμενο Σάββατο.

Κρυφά «χαρτία» ενόψει των περίφημων προγραμματικών δηλώσεων. Που είμαστε σίγουροι ότι θα επικεντρωθούν και σ' αυτό τον τομέα σε κάποια ψευτομπαλώματα, που θα αφήνουν ανέγγιχτη την ουσία. Διότι και τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης έχουν αμαρτωλό παρελθόν. Πρώτον, γιατί το νόμο Διαμαντοπούλου (νόμος 4009/2011) των ψήφισαν σύσσωμοι οι κυβερνητικοί λόχοι ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ-Μπακογιάννη. Η δε ΝΔ, προγματοποίησε θεαματική κωλοτούμπα, κάνοντας γαργάρα όλες τις ενστάσεις που είχε διατυπώσει (μέχρι και αντισυνταγματικό είχε βγάλει το νόμο ο Παιανόπουλος), μολις η Διαμαντοπούλου της έκανε δώρο την πανεπιστημιακού ασύλου. Δεύτερον, γιατί η εξωνημένη ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ, που απαρτίζεται από δυνάμεις προσκείμενες στο ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ έβαλε από την αρχή πλάτη στο πέρασμα του νόμου, φελλίζοντας απλά κάποιες διορθώσεις. Και τρίτον, γιατί την εποχή που όλες οι πανεπιστημιακές διοικήσεις σαμπτόταρον την εφαρμογή του νόμου και οι φοιτητές μαζί με πανεπιστημιακούς και διοικητικούς υπάλληλους ακύρων τις εκλογές Συμβουλίων διοίκησης, η ΔΗΜΑΡ, με συνεχείς ανακονώσεις διατυπώντας πάως πρώτα ο νόμος πρέπει να εφαρμοστεί και μετά να διαπιστωθεί αν χρειάζεται τυχόν τροποποίησης, ενώ καλούσε σε μαζική συμμετοχή των καθηγητών στις εκλογές των εγκάθετων από τη Διαμαντοπούλου εφορευτικών.

Ομως, το δημόσιο πανεπιστήμιο δε χρειάζεται απλά κάποιες «ανάσες». Εχει στραγγαλιστεί κυριολεκτικά οικονομικά, ενώ δέχεται συνεχείς εκβιασμούς από τις ρυθμίσεις του νόμου Διαμαντοπούλου.

Προς το παρόν, έχει εξασφαλιστεί το δωδεκατημέριο της πεντιχρότατης επιχορήγησης για

τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο, με το σκεπτικό ότι τότε λήγει η θητεία των διοικήσεων, που έχουν εκλεγεί με το παλιό σύστημα (τη σχετική ρύθμιση έκανε η υπηρεσιακή υπουργός Παιδείας Κιάσου). Από το Σεπτέμβρη, ο εκβιασμός της εφαρμογής του νόμου Διαμαντοπούλου επανέρχεται δριμύτερος, αφού αυτή αποτελεί προϋπόθεση για τη χρηματοδότηση του δημόσιου πανεπιστήμιου.

«Πρόβλημα» στην εκπαίδευτική και διοικητική λειτουργία του πανεπιστήμιου, χωρίς, όμως, αυτό να περιλαμβάνεται μεταξύ των έξι σημείων των άμεσων αλλαγών του νόμου, οι πρυτάνεις θεωρούν την «απαράδεκτη» «αυτοδίκαιη διαγραφή φοιτητών που εισάγει ο Ν.4009/11 μετά από δύο συνεχόμενα εξάμηνα μη ανανέωσης της εγγραφής τους, ερήμην των συλλογικών οργάνων των πανεπιστημίων, χωρίς προηγουμένων να έχουν ενημερωθεί οι συγκεκριμένοι φοιτητές και χωρίς να τους δίνεται η δυνατότητα να ασκήσουν το δικαίωμα της ακρόασης (άρθρο 20 παρ.2 του Συντάγματος) ιδιαίτερα σήμερα στην κρίσιμη οικονομική και κοινωνική συγκυρία».

Είναι φανερό, ότι ζητούνται πια κάποια ημίμετρα (να καταρργηθεί π.χ. η διάταξη που παραρχωρεί όλη την εξουσία στο Συμβούλιο διοίκησης και να επιτραπεί η εκλογή των πανεπιστημιακών αρχών από την πανεπιστημιακή κοινότητα). Την ύπαρξη Συμβουλίου διοίκησης, που απαρτίζεται και από εξωτερικά μέλη -επιχειρηματίες π.χ. με «εποπτικό», όμως και «ελεγκτικό» ρόλο οι πρυτάνεις πλέον δεν την αναγνωρίζουν επιθετικά.

Οι πρυτάνεις τονίζουν ότι από τις 31 Αυγούστου 2012 που λήγει η θητεία των πανεπιστημιακών διοικήσεων, σύμφωνα με το νόμο Διαμαντοπούλου, τα πανεπιστήμια δεν θα διοικούνται και δεν θα έχουν ούτε καν τη δυνατότητα να χορηγήσουν πτυχία και τίτλους σπουδών στους φοιτητές. Επίσης, σημειώνουν ότι «λόγω της δραματικής μείωσης του προσωπικού και της υποστελέχωσης των πανεπιστημίων, απαιτείται άμεση ρύθμιση για τον διορισμό των εκλεγμένων μελών ΔΕΠ, για τη χορήγηση των αναγκαίων πιστώσεων του ΠΔ 407/80, καθώς και για τη μετάταξη προσωπικού, κατόχων διδακτορικού διπλώματος, σε θέσεις ΕΔΙΠ», διότι «σε αντίθετη περίπτωση, σημαντικός αριθμός Πανεπιστημιακών Τμημάτων θα οδηγηθεί σε αδυναμία λειτουργίας».

Ταυτόχρονα, εκφράζουν την αντίθεσή τους στην ένταξη των δομών της Διά Βίου Μάθησης στο υπουργείο Εργασίας, με το επιχείρημα ότι «αποδυναμώνει τη λειτουργία του πανεπιστημίου στο πεδίο της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης υψηλής ποιότητας» και «αποκόπτει τη σύνδεση του πανεπιστημίου με την κοινωνία και την πραγματική οικονομία». Δηλαδή, οι πρυτάνεις τάσσονται αναφανδόν πιέζονται να διατάξουν στην κρίσιμη οικονομίας «μαγαζίων» προγραμμάτων κατάρτισης από τα πανε

Η ΓΣΕΕ συνεργάζεται με αμερικανικό ίνστιτούτο που ελέγχουν σπεκουλάντες της Wall Street!

Με δυο διθυραμβικά δελτία Τύπου, ένα από το INE/ΓΣΕΕ και ένα από την ίδια τη ΓΣΕΕ, ανακοινώθηκε η συνεργασία του INE/ΓΣΕΕ με το Levy Economics Institute του Bard College της Νέα Υόρκης. Η συμφωνία υπογράφτηκε την Τετάρτη στα γραφεία της ΓΣΕΕ από τον Παναγόπουλο (που ως πρόεδρος της ΓΣΕΕ είναι και πρόεδρος του INE) και τον Διευθυντή του Levy Economics Institute Δημήτρη Παπαδημητρίου.

Θα μπορούσε να πει κανείς «όλα τα έχει η Μαριωρή ο φρετζές της λείπει». Τα κοινά ερευνητικά προγράμματα με αμερικανικά ίνστιτούτα της ελείπονταν της ΓΣΕΕ, σε μια περίοδο που η εργαστική τάξη αντιμετωπίζει μια σαρωτική επίθεση στα πιο στοχειωδή δικαιώματά της. Κάποιος άλλος θα μπορούσε να παρατηρήσει ότι εδώ γίνεται παιχνίδι «ακαδημαϊκού» τύπου από τους «ερευνητές» του INE/ΓΣΕΕ και τον διευθυντή του αμερικανικού ίνστιτούτου, που τυχαίνει να είναι Ελληνας. Οτι χτίζονται καριέρες. Ενας τρίτος θα μπορούσε να επισημάνει με ογκότητη πως δεν είναι δυνατόν να μας λένε τόσο χοντρά ψέματα, όπως ότι «αντικέιμενο της συνεργασίας αποτελεί η υλοποίηση ερευνητικών προγραμμάτων που στοχεύουν στην ανάδειξη προτάσεων πολιτικής προς όφελος του κόσμου της εργασίας. Στόχος είναι η διάχυση των ερευνητικών αποτελεσμάτων στο ευρύτερο κοινό, επιτρέποντας με αυτό τον τρόπο την ουσιαστική παρέμβαση στο δημόσιο διάλογο».

Ενας πιο προσεκτικός θα παρατηρούσε ότι άλλως παρουσιάζεται το αμερικανικό ίνστιτούτο από τη ΓΣΕΕ και άλλως από το INE. Το INE μας συστήνει το αμερικανικό ίνστιτούτο ως εξής: «Το Levy Economics Institute αποτελεί ένα διεθνούς κύρους ίνστιτούτο που από το 1986 παράγει έρευνα στο πεδίο των δημόσιων πολιτικών. Βασική επιδίωξη του ίνστιτούτου είναι να προσφέρει επιστημονικά τεκμηριωμένες αναλύσεις, οι οποίες βοηθούν τους φορείς χάραξης πολιτικής στην αντιμετώπιση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων στις ΗΠΑ και παγκοσμίως». Η ΓΣΕΕ μας το συστήνει... λίγο διαφορετικά: «Το Levy Economics Institute είναι ένα ίνστιτούτο που από το 1986 πα-

ράγει έρευνα στο πεδίο των δημόσιων πολιτικών προσφέροντας επιστημονικά τεκμηριωμένες αναλύσεις, οι οποίες βοηθούν τα συνδικάτα και τους φορείς χάραξης πολιτικής στην αντιμετώπιση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων». Οπως βλέπετε, στην ανακοίνωση της ΓΣΕΕ προστέθηκε ότι το Levy Economics Institute παράγει αναλύσεις που βοηθούν πρωτίστως τα συνδικάτα και δευτερεύοντας τους φορείς χάραξης πολιτικής (δηλαδή τις κυβερνήσεις), ενώ αντίθετα το INE μιλά μόνο για αναλύσεις που βοηθούν τις κυβερνήσεις.

Όλα τα παραπάνω είναι σωστά, όμως δεν περιλαμβάνουν το μείζον. Τι είναι στην πραγματικότητα το Levy Economics Institute;

Πρόκειται για παράρτημα της Wall Street. Ιδρύθηκε το 1986 και χρηματοδοτήθηκε από έναν από τους λεγόμενους «γύπτες των αγορών», τον χρηματιστή Λεόν Λεβί, που πέθανε το 2003. Ο Λεόν Λεβί υπήρξε ένας δισεκατομμυριούχος χρηματιστής, διαχειριστής hedge funds, εφάμιλλος του Σόρος, του Πόλσεν και των άλλων golden boys του αμερικανικού χρηματιστικού κεφαλαίου. Γιος επίσης δισεκατομμυριούχου χρηματιστή, μπήκε στη φίρμα του Οπενχάιμερ το 1951 και υπήρξε από τους σκαπανείς των αμοιβαίων κεφαλαίων και στη συνέχεια των hedge funds. Το 1982, μαζί με ένα άλλο αρπακτικό της Wall Street, τον Τζακ Νας, ιδρυσε δική του φίρμα, την Odyssey Partners LP, η οποία έφτασε να διοχειρίζεται και να τζογάρει κεφαλαία 3 τρισεκατομμυρίων δολαρίων!

Το 1986, ο Λεβί, όπως κάθε δισεκατομμυριούχος σπεκουλάντης της Wall Street, χρηματοδότησε και ίδρυσε το Levy Economics Institute στο Κολέγιο Μπαρντ της Νέας Υόρκης. Ήταν το μεγάλο αρχηγό το θάνατο του, ενώ μέλος του Διοικητικού Συμβούλου διετέλεσε και ο

συνεταίρος του Τζακ Νας. Σ' αυτό το συμβούλιο πάντοτε φιγουράρει ένα μεγάλο όνομα της Wall Street. Σήμερα, για παράδειγμα, μέλος του ΔΣ είναι ο Μάρτιν Λίμποβιτς, κορυφαίο εκτελεστικό στέλεχος του ευαγόρας ιδρύματος της Morgan Stanley.

Όλα τα παραπάνω τα βρήκαμε με μια πολύ σύντομη έρευνα στο Ιντερνετ. Εκεί βρήκαμε και την επιστολή που έστειλε το 1995 στο Levy Economics Institute ένα αμερικανικό ρεφορμιστικό συνδικάτο, η Ενωση Εργαζόμενων σε Ξενοδοχεία και Εστιατόρια Local 100. Μη φανταστείτε τίποτα επαναστατιλίκια. Το συνδικάτο σημειώνει την αντίθεση ανάμεσα στους διακηρυγμένους στόχους του Ινστιτούτου και την επιχειρηματική δράση του Λεβί και δύο άλλων συνεταίρων του στην Odyssey Partners, οι οποίοι φιγουράριζαν εκείνη την περίοδο και στο ΔΣ του Levy Economics Institute. Γίνεται λόγος για επιχειρήσεις που αγόρασε το hedge fund και έκανε μαζικές απολύσεις, για εργασία σε άλλες επιχειρήσεις του χωρίς συλλογική σύμβαση και με συνεχή τρομοκράτηση των εργαζόμενων και άλλα τέτοια ωραία και διδακτικά.

Το Levy Economics Institute, ίσως λόγω της εθνικότητας του σημερινού προέδρου του, φαίνεται πως κάνει μπάσιμο στην Ελλάδα. Πριν από τη συνεργασία με το INE/ΓΣΕΕ, άρχισε συνεργασία με τη συντηρητική (και έξαλλα «μηνημονιακή») οικονομική φυλλάδα «Έξπρες», η οποία κάθε βδομάδα, στο κυριακάτικο φύλλο της, διαθέτει μια ειδικά σχεδιασμένη σελίδα στους ανθρώπους του Levy Economics Institute. Η ΓΣΕΕ είναι προφανώς ένα πολύ κολόνειστηρίο για την ελληνική οικονομία. Ποιος θα τολμήσει ν' αφισθητήσει τις προθέσεις ενός αμερικανικού ίνστιτούτου που έχει στενή συνεργασία με τη ΓΣΕΕ;

Αυτό το εργαλείο της Wall Street, σύμφωνα με την ανα-

κοίνωση της ΓΣΕΕ, θα προχωρήσει στην «επεξεργασία προτάσεων για την άμεση δημιουργία θέσεων εργασίας στην Ελλάδα, καθώς επίσης την ανάπτυξη ενός μακροοικονομετρικού υποδέγματος για την ελληνική οικονομία, το οποίο θα αποτελέσει τη βάση για μια ρεαλιστική αξιολόγηση εναλλακτικών πολιτικών για την καταπολέμηση της κρίσης στη χώρα μας!»

Παλαιότερα, μερικά αστέρια της σοσιαλδημοκρατικής εργατοπατερίας, τα οποία στη συνέχεια και μέχρι σήμερα πέρασαν στην πολιτική καριέρα, εκπαιδεύτηκαν από το γερμανικό ιδρυμα Αντενάουερ. Τα διάφορα ιδρύματα που ίδρυσαν είτε κυβερνήσεις είτε αστικά κόμματα εξουσίας στις ιμπεριαλιστικές χώρες είντε καπιταλιστές όπως ο Σόρος ή ο Λεβί, αποτελούν εργαλεία υπηρέτησης της πολιτικής συγκεκριμένων συμφερόντων. Πρώτα μπαίνε ένα ιδρυμα και μετά ακολουθούν τα κεφάλαια. Οπως ακριβώς την εποχή της αποκιρκνατικής, πρώτα πήγαιναν οι εραπόστολοι και μετά ακολουθούσαν οι κονκισταδόρες και οι λεγεώνες.

Δεν είναι σαφές αυτή τη στιγμή τι επιδιώκει το Levy Economics Institute με το όνομα που πραγματοποιεί στην Ελλάδα γενικά και προς τη ΓΣΕΕ ειδικότερα. Το μόνο σίγουρο είναι πως η δουλειά που θα κάνει με τη ΓΣΕΕ όχι μόνο δεν πρόκειται να εξυπηρετήσει έστω και στο ελάχιστο τα συμφέροντα των εργαζόμενων, αλλά αντίθετα θα τα βλάψει. Μπορεί να εξυπηρετήσει τους εργατοπατέρες (ως γνωστόν, τα κοράκια των «αγορών» είναι γενναιόδωρα προς τους συνεργάτες) ή ότι βγαίνουν άλλες, αντίθετες, και το θέμα παραπέμπεται σε ανώτερα δικαστήρια που νομολογούν υπέρ των κυβερνήσεων, είναι μια λεπτομέρεια που δεν απασχολεί τους εργατοπατέρες. Σημασία γι' αυτούς έχει να μπορούν να πουλήσουν ελπίδες στους εργαζόμενους, εν γνώσει τους ότι θα αποδειχθούν φρούρες.

Οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, βέβαια, ειδικεύονται σ' αυτές τις απάτες. Στις 27 Ιουνίου, ο Παναγόπουλος, ως μέλος αντιπροσωπείας της ΣΕΣ, συναντήθηκε στις Βρυξέλλες με τους Μπαρόζο και Ρομπά και τους «επανέλαβε τις θέσεις της Συνομοσπονδίας για την έξοδο από την κρίση επισημαίνοντας την αναγκαιότητα έκδοσης ευρωμολόγου της πρωθυπουργού αναπτυξιακών πολιτικών, της αλλαγής του ρόλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και φυσικά αλλαγής της ασκούμενης αντεργατικής πολιτικής».

Το πιο προκλητικό δεν είναι η συνάντηση, αλλά το ότι η ΓΣΕΕ εμφανίστηκε με δελτίο Τύπου ως αγιογράφος των δύο ιμπεριαλιστικών ηγετών, γράφοντας το εξής εκπληκτικά: «Οι δύο Ευρωπαίοι ηγέτες κατανόησαν τις θέσεις των συνδικάτων αλλά εμφανίστηκαν ιδιαιτέρως επιφυλακτικοί για την ανταπόκριση που θα έχουν αυτά τα αιτήματα στη Σύνοδο των Ευρωπαίων ηγετών!». Ανάλογη στάση κρατάει η ΓΣΕΕ και έναντι της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβελή. Την περαισμένη Τετάρτη έδωσε στη δημοσιότητα επιστολή προς Σαμαρά, «με την οποία ζητά να γίνουν πράξη οι προγραμματικές συμφωνίες της νέας κυβέρνησης περί αναθεώρησης και τροποποίησης των όρων της διανεμακής σύμβασης και των μνημονίων! Μιλάμε, δηλαδή, για χοντρό διούλεμα. Στην επιστολή γίνεται λόγος για «ηρτές προεκλογικές δεσμεύσεις και τοποθετήσεις των κομμάτων», χαρακτηρίζεται «θετική η δέσμευση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφαλισης για επιμήκυνση του χρόνου καταβολής του επιδόματος ανεργίας, η οποία βέβαια εάν συνοδεύστων με αποκατάσταση του ποσού του επιδόματος ανεργίας θα αντιμετώπιζε πιο ρεαλιστικά τη ζουγκλα που έχει επελθεί στη λεγόμενη ηγετική εργασία» (αυτή κι αν είναι κριτική!), ενώ θεωρείται «αυτονόητη δέσμευση σας γ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Ορκίστηκε η νέα βουλή στο γνωστό σκηνικό που δύμιζε πάλι δεοκρατικό καθεστώς της ανατολής, βάσει της κοσμοαντίληψης του οποίου παραπρήμηκαν κάποια καθόλου ευοίωνα σημάδια για την –κατά μακαριστό– «δεξιά του Κυρίου». Πώς αλλιώς να ερμηνευτεί το ότι η βουλευτίνα της «Χρυσής Αυγής» και σύζυγος Μιχαλολιάκου έσπασε το τακούνι της κατά την είσασδο στο κοινοβούλιο; Τι άλλο από οφθαλμοφανές σημάδι μπορεί να είναι; Άλλα και η απουσία του προσωρινά μονόφθαλμου πρωθυπουργού, τι άλλο μπορεί να σηματοδοτεί; Μάλιστα, οι δεράποντες ιατροί του έδωσαν ρητή εντολή να μην ταξιδέψει αεροπορικώς τουλάχιστον για τις επόμενες σαράντα (άλλος δείος και ενδεικτικός αριθμός!) ημέρες! Οσο για την παρομία «καλύτερα να σου θυεί το μάτι πάρα το όνομα», ωρτήστε τον ίδιο, που πλέον τα έχει δοκιμάσει και τα δύο... Νομίζουμε ότι –συγκριτικά– δεν είναι και τόσο κακό να σου θυεί το όνομα. Σ' αυτό ίσως να συμφωνεί και ο σύζυγος της Άννας (ποιας Διαμαντοπούλου ρε;) που τραγούδησε ότι του έβγαλαν το μάτι στον Ακράγαντα (το Ακριπέντο, που οι Καμμένος, Καρατζαφέρης, Αδωνις και αμέτρητοι άλλοι υπερέλλινες βεβαιώνουν ότι είναι όντως ελληνικό). Αν στα παραπάνω προστεδεί και ο Ράπανος, τότε μιλάμε για μεγάλη κακοδαιμονία και περιμένουμε με αγωνία να δούμε τις εξελίξεις.

«Κοιτάξτε οποιαδήποτε κοινοβουλευτική χώρα: Η καθ' αυτό "κρατική" δουλειά διεξάγεται πίσω από τα παρασκήνια και την κάνουν οι διευδύνσεις, τα γραφεία, τα επιτελεία. Στα κοινοβούλια απλώς φλυαρούν με τον ειδικό σκοπό να ξεγελούν τον "λαουτζίκο"» (Β. Ι. Λένιν – «Κράτος και επανάσταση»).

Μεγάλο ήταν όμως και το πρόβλημα που προέκυψε και με τα έδρανα της βουλής, αφού το αυτοαποκαλούμενο «κομμουνιστικό» κόμμα των δώδεκα πλέον όλων κι όλων βουλευτών γραπώντηκε σ' αυτά που είχε καταλάβει μετά την Φλωράκειο-Καραμανλίκη επανάσταση (στην ουσία επρόκειτο για διάσκεψη που επισφραγίστηκε με το γνωστό έγγραφο και την φαρδιά-πλατιά υπογραφή του Χαρίλαου) του 1974 και δεν τα άφηνε! Ο Συρίζα τη δήμελε λόγω πλειοψηφίας, η ΔημΑρ λόγω συμμετοχής της στην κυβέρνηση και έγινε της τάνασου, που λέει και ο σ. Βασιλής.

Δικαιολογημένα πανηγυρίζει η σήλη τη συνεισφορά στην ελληνική (αστυνομική) λογοτεχνία, μιας διακεκριμένης διανοούμενης που ακούει στο χριστιανικό όνομα Αγγελική και στο μίζερο επαρχιακό επίδειπτο Νικολούλη. Η διαδέουσα κληρονομικό χάρισμα τηλεπερσόνα έγραψε ένα αστυνομικό δρίλερ με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Ονειρεύτηκα τον δολοφόνο σου», βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα. Το δυσάρεστο είναι ότι «πρόκειται για το πρώτο βιβλίο μιας σειράς μυδιστορημάτων με ιστορίες εμπνευσμένες από την πολύχρονη εμπειρία της στο αστυνομικό ρεπορτάζ», όπως μιας ενημερώνουν τα μέσα μαζικής εξημέρωσης. Για τους φίλους του είδους διανοούμενης που αποφέρεται «το ταξίδι αναζήτησης μιας δημοσιογράφου-ερευνήτριας, μετά την είδηση ότι σε μια μικρή επαρχιακή πόλη εξαφανίζεται μέσα στη νύχτα μια νεαρή και όμορφη κοπέλα». Ενδεικτικό του τι συμβαίνει και τι μας περιμένει, είναι ότι σε πρόσφατη παρουσίαση στο «Politika Tennis Club» (πού άλλού ρε ξενέρωτοι), το βιβλίο παρουσίασαν οι Γιάννης Κακουλίδης, Γιάννης Πανούσης και Νίκος Χατζηνικολάου. Grand σουζέ!

«Πρέπει να απαλλαχτούμε από τις θεωρίες του ανδρωποκεντρισμού, όπως και από τις αφελείς θεωρίες της δρησκείας και όλων αυτών των πραγμάτων (...) Δεν γίνεται αντί να ζόυμε, να προσπαθούμε να επιβιώσουμε (...) Κάθε πλάσμα έρχεται στον κόσμο με δικαιώματα, με δυνατότητες, να ζήσει τη ζωή του, να χαρεί, να είναι χορτάτο, να καλύπτει τις ανάγκες του, κλπ. Άλλα ο άνδρων έρχεται σ' έναν κόσμο, όπου εκτός από τους πορφυρογέννητους, δεν έρει πού πάει και τι κάνει και πώς να ζήσει (...) Είμαστε πια μια κοινωνία σχίζοφρενών. Από τη μια ένας αφύσικος πολιτισμός και από την άλλη η οντότητά μας σαν άνδρων. Είμαστε ψυχασθενείς. Απλώς ο καδένας νομίζει ότι ο άλλος είναι κι όχι ο ίδιος (...) Δυστυχώς, για πρώτη φορά ζω σε μια κοινωνία η οποία δείχνει να χει πάθει εγκεφαλικό! Δεν αντιδρά με τίποτα! Να συμβαίνουν τόσο τρομακτικά πράγματα και μέσα σ' αυτήν και στον κόσμο και γύρω της και να μην πάιρεν χαμπάρι! Να μην αντιδρά με τίποτα! (...) Ο δρόμος προς την απελευθέρωση από τη βαρβαρότητα, είναι ένας δρόμος πάνω από την πυρά που πρέπει να περάσει ο καδένας μας. Πάρα πολύ δύσκολος δρόμος (...) Τολμάτε ρε, τολμάτε! Γράψτε αυτό που θέλετε, αυτό που σκέφτεστε» (Χρόνης Μίσσιος).

Κοκκινοσκουφίτσα

KONTRA

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ» ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 26η συνεδρίαση Τρίτη, 3.7.12

Υπάρχει για τους κατηγορούμενους για ένοπλη αντικαθεστωτική δράση αυτό που στη νομική γλώσσα ονομάζεται «ασφάλεια δικαιού»; Στην ελάχιστη, στη στοιχειώδη έστω μορφή; Το ερώτημα τέθηκε για πολλούστερη φορά στη δίκη για τη δράση του Επαναστατικού Αγώνα και η απάντηση ήταν και πάλι αρνητική. Με προκλητικό μάλιστα τρόπο, μιλώντας επί της ουσίας.

Από την προηγούμενη συνεδρίαση είχε μείνει η εκκρεμότητα δυο ενστάσεων που υπέβαλε η υπεράσπιση Κορτέση. Η πρώτη ένσταση αφορούσε την πλαστότητα της έκθεσης σύλληψης του Κορτέση, η οποία τον εμφανίζει να έχει συλληφθεί στη ΓΑΔΑ 24 ώρες μετά την πραγματική σύλληψη του, η οποία έγινε στο δρόμο, όπως παραδέχτηκε όταν κατέθετε και ο τμηματάρχης της Αντιρομοκρατικής Κ. Παπαθανασάκης, βασικός μάρτυρας κατηγορίας σ' αυτή τη δίκη. Με τη δεύτερη ένσταση ζητήθηκε να κριθούν ως μη αναγνωστέα μια σειρά έγγραφα των υπηρεσιών της Αστράλειας (πραγματογνωμούνες και άλλα), που μπήκαν στη δικογραφία μετά το τέλος της ανάκρισης.

Ο εισαγγελέας αυτή τη φορά υπήρξε αναλυτικός. Ισώς ήταν η μεγαλύτερη σε χρόνο τοποθέτηση του από την έναρξη της δίκης. Προσπάθησε να αφρθώσει νομική επιχειρηματολογία, να παραθέσει νομολογία με συναρείς αποφάσεις. Επί της ουσίας, επιβεβαίωσε για μια ακόμη φορά αυτό που κατά κόρον επισημάνει ο πολύπειρος Σπ. Φυτράκης. Οτι υπάρχουν δυο μοντέλα προσήγισης των ποινικών και δικονομικών θεμάτων, ένα κατασταλτικό και ένα μη κατασταλτικό. Εκείνο που επικρατεί σ' αυτού του τύπου της πολιτικές δίκες είναι το κατασταλτικό μοντέλο, με το οποίο τα πάντα ερμηνεύονται συσταλτικά, πάντα σε βάρος των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου για ένοπλη επαναστατική δράση.

Για τη δεύτερη ένσταση, για παραδειγμα, ο εισαγγελέας επικαλέστηκε σχετική από-

φαση που πάρθηκε κατά τη δίκη της 17N, για να υποστηρίξει ότι κατά το άρθρο 364 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, οι διάδικοι και ο εισαγγελέας μπορούν να προσκομίσουν οποιοδήποτε έγγραφο και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, ονειράρτητα από το χρόνο σύνταξής του. Για τα συγκεκριμένα έγγραφα, των οποίων ζητήθηκε η μη ανάγνωση, υποστήριξε ότι συντάχθηκαν πριν την έκδοση του παραπεμπικού βουλεύματος και τεθήκαν υπόψη των κατηγορούμενων. Οταν του επισημάνθηκε (I. Ραχιώτης) ότι το ερώτημα είναι αν τα συγκεκριμένα έγγραφα συντάχθηκαν με τους νόμιμους τύπους και η απάντηση είναι όχι, ο εισαγγελέας δεν απάντησε. Σύμφωνα με την υπεράσπιση, αν ακολουθήσει αυτή η λογική, η δίκη μετατρέπεται σε κινούμενη άμφιο. Δεν μπορεί να μπερδεύονται τα στάδια μιας υπόθεσης. Δηλαδή, να έχει ξεκινήσει η κύρια διαδικασία, η δίκη, και παράλληλα να διενεργούνται και ανακριτικές πράξεις από κρατικές υπηρεσίες, όπως η Αντιτρομοκρατική. Αυτό είναι έξω από κάθε πλαίσιο δικαιοίας δίκης δίκης, γιατί ο κατηγορούμενος δεν έρει σε τι πρέπει να αμυνθεί: στα δεδομένα της δικογραφίας ή στο υλικό που δημιουργείται από τις συνεχιζόμενες ανακριτικές πράξεις.

Για την πρώτη ένσταση ο εισαγγελέας προσπάθησε να δώσει νομική υπόσταση σ' έναν ολοφάνερο παραλογισμό. Συμφώνησε ότι όντως η σύλληψη του Κορτέση έγινε σε προηγούμενο χρόνο και σε διαφορετικό χώρο. Χαρακτήρισε μεθόδευση της Αντιτρομοκρατικής αυτό που –δυστυχώς, όπως είπε– γίνεται. Οταν υπάρχουν δύο μοντέλα από το οποία ο μετατρέπεται σε σύλληψη, αλλά απλώς αναλήφεις. Την αναλήψειά του, δε, θα την κρίνει ελεύθερα το ποινικό δικαστήριο, που δεν δεσμεύεται από τίποτα (π.χ. από το γεγονός ότι το έγγραφο υπογράφεται από κρατική υπηρεσία). Οταν του επισημάνθηκε (I. Ραχιώτης) ότι το δημόσιο

έγγραφο προσβάλλεται ως πλαστό, όταν αποτελεί ψευδή βεβαίωση και ότι εν προκειμένω ψευδή δεν είναι μόνο ηώρα και ο τόπος, αλλά και ο ίδιος το πραγματικό γεγονός που βρίσκεται (η σύλληψη), το μόνο που βρίσκεται να πει ο εισαγγελέας ήταν: «Βρέτε μου μια οποιαδήποτε απόφαση που κρίνει ως πλαστό έγγραφο με ανα

■ Ενώ οι επεγκτές της τρόικας κατέφτασαν στη Λευκωσία

Ευρωλιγούρικο παραλήρημα Χριστόφια

Ξέρει κανείς ποια χώρα έχει κάθε εξάμηνο την προεδρία της ΕΕ; Ελάχιστοι. Εμείς, για να πούμε την αμφατία μας, πολλές φορές δεν το ξέρουμε. Αυτό συμβαίνει για δυο λόγους. Πρώτον, επειδή ο ίδιος ο θεσμός της προεδρίας είναι πλέον διακομητικός. Ούτε καν στις συνόδους κορυφής δεν προεδρεύει ο πρόεδρος ή ο πρωθυπουργός της χώρας που έχει την προεδρία. Η ΕΕ έχει αποκτήσει μόνιμο πρόεδρο (Ρομπά) και πρόεδρο του Eurogroup (Γιούνκερ) και αυτοί προεδρεύουν. Δεύτερο, γιατί και οι σύνοδοι κορυφής και τα διάφορα συμβούλια δε γίνονται πλέον στη χώρα που έχει την προεδρία, αλλά στις Βρυξέλλες (για να σταματήσουν οι διαδηλώσεις που γίνονταν σε κάθε χώρα που αναλάμβανε την προεδρία).

Παρά τάστα, ο Χριστόφιας βάλθηκε σε τηλεοπτικό του διάγγελμα να πείσει τον κυπριακό λαό ότι «η πρώτη Ιουλίου 2012 είναι μια ιστορική μέρα για την πατρίδα μας», διότι «η Κυπριακή Δημοκρατία αναλαμβάνει από σήμερα την Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους επόμενους έξι μήνες».

Θα μπορούσε να τει κάποιος ότι ειδικά για την Κύπρο κάτι λέει η ανάληψη της προεδρίας, επειδή προηγήθηκε αντιδραση της Τουρκίας που δήλωσε ότι γ' αυτό το εξάμηνο θα αναστέλλει τις επίσημες επαφές της με την ΕΕ. Ομως αυτό ήταν το μόνο που δεν απασχόλησε τον Χριστόφια. Ενώπιον της άρχιτης στη Λευκωσία του τριανταμελούς κλιμάκιου της τρόικας, τρεις μέρες μετά το διάγγελμα, προ-

κειμένου να μελετήσει την κατάσταση και να κόψει το κοστούμι (το κυπριακό Μνημόνιο), ο Χριστόφιας προσπάθησε να δημιουργήσει ένα προπαγανδιστικό αντίδοτο, με παπαριές γνωστές σ' εμάς και από τα ίδια κατά καιρούς λένε οι «δικοί μας» πολιτικοί ήγετες: «Μια επιτυχμένη ευρωπαϊκή προεδρία εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας θα δημιουργήσει ένα σημαντικό πολιτικό και στρατηγικό αποθεματικό το οποίο θα αξιοποιηθεί στη συνέχεια εντός της Ένωσης». «Ανεβάζουμε την Κύπρο ψηλότερα στην Ευρώπη». «Η Κυπριακή Δημοκρατία βρίσκεται μπροστά στην υλοποίηση ενός κορυφαίου εθνικού στόχου, του στόχου μιας επιτυχημένης Προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Και βέβαια, δεν παρέλειψε να ρίξει μερικές γερές δόσεις ευρωλαγνείας: «Το σύνθημα της Κυπριακής Προεδρίας συμπυκνώνει τη σημερινή ανάγκη "Για μια καλύτερη Ευρώπη"». Θα εργαστούμε μαζί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, μαζί με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για περισσότερη κοινωνική αλληλεγγύη, για μια Ευρώπη που να βρίσκεται πιο κοντά στον απλό άνθρωπο... Για μια Ευρώπη της ευημερίας. Μαζί, ενωμένοι οι λαοί της Ευρώπης μπορούμε να επιτύχουμε».

Ολ' αυτά, προφανώς, θα γίνουν με τα Μνημόνια, ένα από τα οποία ετοιμάζεται και για την Κύπρο. Ισως γ' αυτό ο Περισσός ξεπέρασε με σιωπή το διάγγελμα

του «συντρόφου Χριστόφια». Αντίθετα, ο ΣΥΡΙΖΑ, με το γνωστό θράσος της Δούρου, μίλησε «για μια ιστορική σημασίας εξέλιξη», που λαμβάνει χώρα σε μια εξαιρετικά κρίσιμη συγκυρίων, για «φιλόδοξη απέζεντα για μια "καλύτερη Ευρώπη", βασισμένη στην ανάπτυξη, με αλληλεγγύη και κοινωνική συνοχή» και άλλα τέτοια αιδιαστικά. Στη δηλώση Δούρου αναφέρεται απλώς ότι «η Λευκωσία βρίσκεται αντιμέτωπη με τον Μηχανισμό Στήριξης», χωρίς κανένα σχόλιο, λες και πρόκειται για ευλογία ή για κάτι ήσσονος σημασίας!

ΥΓ1: Ο υπουργός Οικονομικών της Κύπρου Β. Σιαρδή άφησε την Τρίτη να εννοηθεί ότι δεν θα προχωρήσει η προσπάθεια για σύναψη δανείων από τη Ρωσία και την Κίνα. Αναμενόμενη εξελίξη. Κατέφυγαν στο Μηχανισμό, όταν είδαν ότι δεν μπορούν να πάρουν διακρατικό δάνειο. Παραμένει όμως, τον κυπριακό λαό ότι θα πάρουν και τα διακρατικά δάνεια, ώστε να δανειστούν λιγότερα από το Μηχανισμό και να είναι πιο ήπιο το Μνημόνιο.

ΥΓ2: Μιλώντας από το βήμα του ευρωκοινοβουλίου, την περασμένη Τετάρτη, ο Χριστόφιας απάντησε πως το αν είναι ο πρώτος ή ο τελευταίος κομμουνιστής ήγετης στην ΕΕ, αυτό είναι κάτι που θα αποφασίσει ο κόσμος, ενώ, σημείωσε ότι οι ήγετες της ΕΕ σέβονται απόλυτα το ΑΚΕΛ (σ' αυτό έχει απόλυτο δίκιο). «Ο κομμουνιστής όχι μόνο δε θα κάνει επανάσταση, αλλά θα πολέψει για μια καλύτερη Ευρώπη» είπε με νόημα...

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Επιτακτικές ανάγκες επιβάλλουν την επανάληψη παλαιότερης αναφοράς μας στα χαϊκού. Κι αυτό για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι ότι η αποχώρηση της υπεύθυνης για την διά βίου πάθηση υπουργού, η οποία έφυγε χολωμένη παίρνοντας μαζί της και το πρόγραμμα (μαζί με όλα τα συμπαραγματούντα κινητά και ακίνητα στοιχεία, φυσικά). Ο δεύτερος είναι ότι η λαϊκή μούσα, αμέσως μετά την εκλογή Σαμαρά, αναφώνησε «ωχ το μάτι μου» και έκτοτε παραμένει clean-Ιρις και με ρητή απογόρευση των θεραπόντων (σύνθετη λέξη εκ του «θέρος» και «απόντων») ιατρών να γράψει ή να διαβάσει, πιό ποτε. Μόνη διαφορά ότι η μούσα έχει πρόβλημα με το αριστερό μάτι, ενώ ο εγγονός της Πηνελόπης Δέλτα, Αντώνης Σίγμα, με το παραδοσιακό δεξιό.

Οι φαν-Αττικοί (Αθηναίοι φίλοι) της στήλης θα θυμούνται ότι τα χαϊκού είναι «γιαστωνέζικα τρίστιχα ποιήματα εμπνευσμένα από τη σοφία του Ζεν, που έχουν το χαρακτηριστικό ενός ευχάριστου ξαφνιάσματος για κάτι οικείο και καθημερινό που λέγεται ήρεμα και ευγενικά, αγγίζοντας τα πράγματα στην ουσία τους». Τα χαϊκού συνήθως δεν έχουν ομοιοκαταληξία. Ο λόγος τους είναι απλός, ίσως λίγο επιτηδευμένος μα δχι σύνθετος, όπως ήταν –οι πούμε– οι περιπέτειες που πέρασε το χαρτοφυλάκιο των Οικονομικών μέχρι να περιέλθει στα Στουνάρεια χέρια και περνώντας σύρριζα από το ενδεχόμενο να δει –δια Ράπτανου– τα ραπανάκια ανάποδα... Δεν είναι όμως και τόσο ο επιτηδευμένος ο λόγος των χαϊκού, όπως τα νανουρίσματα της συγκυβέρνησης λίγο πριν το λάλημα του κόκκρα (cock* όρα!) της τρόικας. Και βέβαια δεν είναι καθόλου διφορούμενος, όπως το όνομα του υφυπουργού Εθνικής Αμυνας (Καράμπελας) ή το τουρκικό Καρά-ογλού του προϊστάμενου του αναπολαιωμένου υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης.

Ωστόσο, αγωνίζομενη για το καλό της πατρίδας και μόνο, όπως απαξάπαντες οι σεμνοί και ταπεινοί πολιτικοί υπηρέτες της, η λαϊκή μούσα έφυγε της επιπτήρησης και κάποιο βράδυ έδωσε λαμπτρά δήμητρα (ναι, δήμητρα) απλής μα και υπερβατικής ποίησης. Τα πρώτα είναι αιρετικά ως προς την ομοιοκαταληξία, προσαρμοσμένα στην ελληνική παράδοση που δεν μπορεί χωρίς ουτή, από το «σε γνωρίζω από την κόψη / σε γνωρίζω από την όψη» μέχρι τα αντικρουόμενα «σαν πας με άλλη / θα σου σπάσω το κεφάλι» και «απόψε μπορείς να βγεις / μ' όλες τις τσούλες της Γης». Ετοι, ομοιοκαταληκτούν είτε (ίτε!) οι δύο πρώτοι στίχοι

Ελένη Ζαρούλια
βάλε καρούλια
αντί τακουνάκι.

είτε οι δύο τελευταίοι

Μονόφθαλμε πειρατή
ποιος σε πιάνει τώρα
που χεις και Ντόρα.

Ωστόσο, η λαϊκή μούσα δεν απορρίπτει –όπως θα θυμάστε– τον ακριβή τρόπο γραφής των χαϊκού, έτσι όπως τον μάθαμε μέσα από τις γιαστωνέζικες ταινίες ή τα περιοδικά της παγκόσμιας ποίησης και της παγκοσμιοποίησης: απλά, ελεύθερα και χωρίς ομοιοκαταληξία.

Τρόικα απ' έξω, τρόικα και μέσα!
Κι εσύ λαέ βασανίσμενε

μην ξεχνάς το Euro 2012.

Τα δύστυχα τρίστιχα εκφέρονται άλλοτε με ευαισθησία:

Ολα έχουν δυο όψεις:
Είμαι ο έντιμος Χάρρυ

ή είμαι ο Εντι, μοσχάρι;

και άλλοτε επωάζουν χρυσά αυγά φιδίσιας σκληρότητας:

Σε κάθε γωνιά όργανα
μα το δικό μου ανύπαρκτο.
Φωτιά στους μετανάστες!

Σύντομα η λαϊκή μούσα –αλλά και ο Αντώνης Σίγμα– θα είναι και πάλι κοντά μας, αφού είναι γνωστό ότι «ουδέν κακό αμπιγιέζ καλού» όπως ήταν η λαϊκή Αγγελα (ποια Μέρκελ ρε;). Ως πρακτική εξάσκηση επί όσων μάθαμε, μπορούμε να γράψουμε ένα χαϊκού σε ένα/μία εκ των δύο, όποιον/α προτιμάμε. Να τι έγραψε η λαϊκή μούσα για τον δεύτερο:

Η καμήλα κι ο επιτίμιος
δεν ξεχνούν. Εκδικούνται.

Μη ξαναχαλαρώσεις
(μύξα να χαλαρώσεις)

Ο. Και φαλλό Γιάννη

* το πέος στην αμερικανική αργκό

Και στην κορφή... Μόσιαλος

Nομίζουμε πως μεγαλύτερη ξεφτήλαι και από το 12 και κάτι των τελευταίω

Υποστολή της σημαίας πριν καν κυματίσει...

✓ Η μεταγραφή του Κώστα Μανωλά από την ΑΕΚ στον Ολυμπιακό άνοιξε και πάλι τη συζήτηση για το αν χωράνε συναίσθηματισμοί στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Το επίθετο Μανωλάς έχει τη δική του κιτρίνωμαρη ιστορία στο ελληνικό ποδόσφαιρο και η αναφορά σ' αυτό μας γυρίζει στις εποχές που η φανέλα ήταν πάνω από τα φράγκα και το να αποτελείς τη σημαία της ομάδας σου ύψιστη τιμή για κάθε παίκτη. Γυρίζοντας μερικά χρόνια πίσω, την εποχή που ο Αντώνης Νικοπολίδης έφυγε από τον Παναθηναϊκό με προορισμό το λιμάνι του Πειραιά, η στήλη ήταν από τις ελάχιστες φωνές που υπερασπίστηκαν το δικαίωμά του να κοιτάξει το προσωπικό του συμφέρον και την τούπη του, ιδιαίτερα όταν η ΠΑΕ Παναθηναϊκός με τη στάση της του έδειχνε το δρόμο της εξόδου. Από υπέρμαχη όμως του Νικοπολίδη στη συνέχεια έφτασε στο άλλο άκρο και τον κατέταξε στους εχθρούς των πράσινων οπαδών. Ο λόγος πολύ απλός. Λίγο μετά τη μεταγραφή του στους ερυθρόλευκους, ο Νικοπολίδης γράφεται μέλος του Ολυμπιακού και κάνει απαξιωτικές δηλώσεις για τον Παναθηναϊκό, δηλαδή για την ομάδα που υπηρέτησε για πάρα πολλά χρόνια, καθ' υπόδειξη του τότε προέδρου των ερυθρόλευκων Σωκράτη Κόκκαλη.

Ο Κώστας Μανωλάς, δυστυχώς, ακολούθησε το δρόμο του Νικοπολίδη και όχι του θείου του Στέλιου, που έγινε διαχρονικά η σημαία της ΑΕΚ, αρνούμενος ν' ανταλλάξει την ΑΕΚ με τα εκατομμύρια του Βαρδινογιάννη και του Κόκκαλη (αν και κάθε καλοκαίρι φρόντιζε ν' ανεβάζει το προσωπικό του συμβόλαιο, εκβιάζοντας την ΑΕΚ). Πριν ακόμη στεγνώσει το μελάνι της υπογραφής του στο συμβόλαιο με τους ερυθρόλευκους, διέγραψε τους όπιοις δεσμούς είχε με την ΑΕΚ: «Είμαι πολύ χαρούμενος που είμαι στον Ολυμπιακό και δεν βλέπω την ώρα να αγωνιστώ με την ερυθρόλευκη φανέλα μπροστά στο γεμάτο Καραϊσκάκη και τους οπαδούς», ήταν η δήλωσή του που αναρτήθηκε στο site της ΠΑΕ Ολυμπιακός και έδωσε τη δυνατότητα στους απανταχούς ΑΕΚτζήδες να τοποθετήσουν τη φωτογραφία του δίπλα σ' αυτή του Μπάγιεβτς.

Ακόμη και αν δεχτούμε ότι οι καιροί είναι δύσκολοι και ότι το οικονομικό είναι για τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων το πρώτο θέμα προ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

επίλυση,
στην πε-
ρίπτω-
ση του

Κώστα Μανωλά η λαϊκή ρήση «το συναίσθημα δε σου δίνει να φας» δεν μπορεί να δικαιολογήσει την επιλογή του, γιατί είναι μόνο 21 χρόνων και έχει μεγάλο ταλέντο, γεγονός που αυξάνει τις πιθανότητές του να κάνει μεγάλη καριέρα και να κερδίσει αρκετά φράγκα, χωρίς να χρειάζεται να κάνει αρπαχτές. Άλλωστε, αν κάποιος θέλει να διατηρήσει την υπεροφημία του και ταυτόχρονα να «μετακομίσει» σε άλλες πολιτείες για να βγάλει φράγκα και να εξασφαλίσει το μέλλον του, μπορεί κάλλιστα να επιλέξει να μεταγραφεί σε μια ομάδα του εξωτερικού από το να πάει σε μια άλλη ελληνική ομάδα, πληγώνοντας το συναίσθημα των οπαδών της πρώτης του ομάδας.

✓ Το ποδόσφαιρο είναι το πιο δημοφιλές και το λαϊκότερο των αθλημάτων. Ο βασικός παράγοντας που το έχει οδηγήσει στην κορυφή είναι το απρόβλεπτο, αφού σ' ένα ποδόσφαιρικό αγώνα μπορούν να συμβούν τα πάντα και η συχνότητα με την οποία ο αδύναμος κερδίζει τον θεωρητικά ισχυρό είναι μεγαλύτερη από κάθε άλλη άθληση. Αν καταγράψουμε τη στάση που τηρούν οι ουδέτεροι φιλαθλοί που παρακολουθούν μια ποδοσφαιρική αναμέτρηση, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι στην πλειοψηφία τους τάσσονται έμμεσα ή άμεσα με το αυτούσιον μεγάλη διοργάνωση θα δούμε την εθνική Ισπανίας να αγωνίζεται με μια διαφορετική φιλοσοφία, πιο επιθετική από αυτή που ειδαφεί στα γήπεδα της Πολωνίας και της Ουκρανίας, για να μην υπάρχει κανένα φεγάδι στην εικόνα μιας ομάδας που κατατάσσεται στις κορυφαίες στην ιστορία του παγκόσμιου ποδοσφαιρου της. Ο λόγος είναι για την εθνική Ισπανίας, η οποία κατέφερε για πρώτη φορά στην ποδοσφαιρική ιστορία να κατακτήσει την κορυφή σε τρεις συνεχόμενες μεγάλες διοργανώσεις (EURO 2008, MUNDIAL 2010, EURO 2012) και για μια μεγάλη μερίδα των φιλάθλων είναι το φαβορί για την κατάκτηση του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος του 2014, απότελος θα πετύχει ένα ακόμη πιο μεγάλο ρεκόρ.

Στο EURO 2012 που ολοκληρώθηκε η Ισπανία, αν και δεν έφτασε στα αγωνιστικά επίπεδα που μπορούσε, ήταν η καλύτερη ομάδα και δίκαια έφτασε στην κατάκτηση του τίτλου, όμως η στήλη αισθά-

νεται την ανάγκη να σχολιάσει την αγωνιστική της εικόνα. Ο προπονητής της επελεξε ν' ακολουθήσει το αγωνιστικό πρότυπο της Μπαρτσελόνα και να παίξει χωρίς καθαρόσα-

μό σέντερ φορ, γεγονός που εξόργισε τη στήλη αλλά και μια σημαντική μερίδα των φιλάθλων, αφού είναι σίγουρο ότι μας στέρησε αρκετά γκολ. Οι ισπανοί παίχτες προσπαθούσαν να μπουν με τη μπάλα στα δίχτυα και παρά την πολύ καλή τους τεχνική κατάρτιση και τη σωστή ανάπτυξη στο παιχνίδι τους, η αναποτελεσματικότητά τους στην τελική προσπάθεια «ξενέρωνε» όσους παρακολουθούσαν τους αγώνες τους. Προσπαθήσαμε να βρούμε τις αιτίες που οδήγησαν τον προπονητή της ομάδας στη συγκεκριμένη επιλογή και καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η ανάγκη να «χωρέσουν» στην ενδεκάδα συγκεκριμένοι παίχτες και ταυτόχρονα να τηρηθούν οι ισορροπίες ανάμεσα στους παίχτες της Μπαρτσελόνα και της Ρεάλ οδήγησε τον Ντελ Μιτόσκε να κρατήσει στον πάγκο τους δύο «καθαρούς» σέντερ φορ (τον Πέρδο για να μην αλλάξει η «ποσόστωση» και τον Γιορέντε γιατί είναι Βάσκος) και να χρησιμοποιεί, ανάλογα με την εξέλιξη του παιχνιδιού, τον Τόρες. Ας επίσουμε ότι στην επόμενη μεγάλη διοργάνωση θα δούμε την εθνική Ισπανίας να αγωνίζεται με μια διαφορετική φιλοσοφία, πιο επιθετική από αυτή που ειδαφεί στα γήπεδα της Πολωνίας και της Ουκρανίας, για να μην υπάρχει κανένα φεγάδι στην εικόνα μιας ομάδας που κατατάσσεται στις κορυφαίες στην ιστορία του παγκόσμιου ποδοσφαιρου της. Ο λόγος είναι για την εθνική Ισπανίας, η οποία κατέφερε για πρώτη φορά στην ποδοσφαιρική ιστορία να κατακτήσει την κορυφή σε τρεις συνεχόμενες μεγάλες διοργανώσεις (EURO 2008, MUNDIAL 2010, EURO 2012) και για μια μεγάλη μερίδα των φιλάθλων είναι το φαβορί για την κατάκτηση του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος του 2014, απότελος θα πετύχει ένα ακόμη πιο μεγάλο ρεκόρ.

✓ Σε προηγούμενα φύλλα είχαμε σχολιάσει τις αποφάσεις της Λίγκας σχετικά με τον τρόπο τιμωρίας των ομάδων που λόγω χρεών δεν κατέφεραν να πάρουν άδεια συμμετοχής στο πρωτάθλημα. Αρχικά οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαιρίου άλλαξαν τον τρόπο τιμωρίας των ομάδων και αντί για υποβιβασμό αποφάσισαν να μην τους επιτρέψουν να κάνουν μεταγραφές. Η στήλη, όπως και η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων, κρίνοντας με τη πραγματικά δεδομένα του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαιρου, αξιολόγησε θετικά την από-

φαση της Λίγκας, γιατί διατηρούσε ένα στοιχειώδες αγωνιστικό επίπεδο στο ελληνικό πρωτάθλημα. Αντί όμως να δρέψει τις δάφνες από την επιτυχία της, η Λίγκα αποφάσισε να πάρει μια νεότερη απόφαση που επέτρεπε στις μη αδειοδοτούμενες ομάδες να κάνουν επί της ουσίας μεταγραφές, προκειμένου να γίνει το πρωτάθλημα αικόνη πιο ανταγωνιστικό. Αντί όμως να δει τις μετοχές της ν' ανεβαίνουν, συνέβη το ακριβώς αντίθετο, γιατί οι φιλαθλοί κατάλαβαν ότι αικόνη και την ύστατη στιγμή, λίγο πριν την κατάρρευση του ποδοσφαιρικού οικοδομήματος, οι παράγοντες, αντί να βάλουν κανόνες για να το στηρίξουν, ενίσχυσαν τη λογική της αρπαχτής και διέρρηξαν την όποια σχέση τους με την κοινή λογική. Το παραμύθι της αυτορρύθμισης του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαιρου κατέρρευσε μέσα σε μια νύχτα, με την ανοχή της ΕΠΟ, αφού ο Πιλάρης και η παρέα του, ενόψει των εκλογών στην ομοσπονδία, δε θέλουν ν' ανοίξουν μέτωπο με τους προέδρους των ομάδων.

Κοσ Πάπιας
papias@yahoo.gr

ΥΓ: Εκτός από τα «εσωτερικά» του επαγγελματικού ποδοσφαιρου, η Λίγκα αποφάσισε να ζητήσει θεσμικά από την κυβέρνηση ρύθμιση για τα χρέη των ομάδων και τη μείωση της φορολόγησης των αφοιβών των ποδοσφαιριστών. Το προεδρείο της Λίγκας θα επιδιώξει διμεσα συνάντηση με τον αρμόδιο υπουργό, από τον οποίο θα ζητήσει να ψηφιστεί τροπολογία, ώστε ο διοικανονισμός των χρεών των ομάδων να γίνεται σε 100 δόσεις αντί για τις 24 που ισχύουν σήμερα και ο συντελεστής φορολόγησης για τους ποδοσφαιριστές να μειωθεί από το 45% στο 25-30% (είθισται το φόρο για τους πρωτοκλαστούς, όρο και ακριβώς παίχτες να τον καλύπτει η ομάδα). Το επόμενο βήμα, σύμφωνα με πληροφορίες της στήλης, είναι να ενταχθεί η Λίγκα στο «Κίνημα Δεν Πληρώνω», αφού εμπράκτως οι πρόεδροι των ομάδων βάζουν το χέρι στην τούπη μόνο όταν κρυώνουν.

3 χρόνια μετά την πρεμιέρα της, η πολυαγαπημένη από το κοινό ταινία του Σκορτσέζε επανακυλιοφορεί ψηφιακά επεξεργασμένη. Από τα σημεία σταθμούς στην κινηματ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Marchando en la lucha, escuchando el silencio

Χαράτσι, μπε, βε μπουγιούρντι

Και λοιπόν καταπάνω μου ας πάη να σκα/ της φωτιάς ο στριφτός πλοκαμός/, με
βροντές και μ' αγρίων ανέμων σπασμούς/ ας μανιάζει ο αιθέρας: της μπόρας η
οργή/ τα θεμέλια ας τραντάξει ως τις ρίζες της γης/ και το κύμα του πόντου μ' αψύ
βρουχησμό/ τους ουράνιους των άστρων τους δρόμους ψηλά/ εν' ας κάμη κι ας
πνίξῃ· κι αυτό το κορμί/ μες τα μαύρα τα τάρταρ' ας ρίξῃ βαθειά/ στης ανάγκης
ταφεύγατο ρέμμα συρτό/. Μα ό, τι κάμη, εμένα ποτέ του ποτέ/ δε θα με θανατώσῃ!

(Αισχύλος: «Προμηθέας Δεσμώτης»)

◆ «Οι υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ σε θέση μάχης» (Αυγή, 4/7/12). Γκαϊκάν, γκαϊκάν...

◆ Σαμαρακατρανέμια.

◆ Πάντως η δημιουργία της ΔΗΜΑΡ δεν ήταν «πρωτιά»: ανάλογη κίνηση-κόμμα είχε δημιουργηθεί στη Βρετανία (22-11-91) με τον τίτλο «Democratic Left» (διάσπαση του «Κ.Κ.Μ.Β.») Η βρετανική ΔΗΜΑΡ βέβαια διαλύθηκε χωρίς να κυβερνήσει ενώ οι εγχώριοι...

◆ Μας ξενίζει η φράση «... να υπάρξουν επωφελείς λύσεις και για τις δύο πλευρές», εφόσον αφορά εργάτες και καπιταλιστές.

◆ Και πάλι καμιά αναφορά στους ισπανούς ανθρακωρύχους (Ριζοσπάστης 30/6, 1/7, 2/7, 3/7, 4/7).

◆ Τόπε ο Κ. Χατζηδάκης: «Η

τρόικα είναι συνεργάτες μας». Προσχέεε!

◆ Για διάβασμα: Εντέν Χόρβατ, «Νιάτα χωρίς Θεό» - ίσως μπορείτε να αρχίσετε με το κεφάλαιο «Βρέχει».

◆ Εν μέσω μπατσοκρατίας στο Λονδίνο (Ολυμπιακοί Αγώνες γαρ) η εφημερίδα των φίλων του ΣΥΡΙΖΑ στη Βρετανία «Morning Star» ανησυχεί για τον μειούμενο αριθμό μπάτσων στη Βρετανία (3-7-12). Είναι μια από τις προτεραιότητες του «Κ.Κ.Β. Βρετανίας»...

◆ «Το μνημόνιο είναι σχέδιο με μετέωρο θεωρητικό υπόβαθρο». Α. Τσίπρας (στο συνέδριο του Εκόνομοι). Και λέγαμε τι λείπει απ' το μνημόνιο, τι λείπει απ' το μνημόνιο. Μπράβο Αλέξη...

◆ «Μεγάλη μεριδια του ελλη-

νικού έθνους ελάχιστα συμπαραστάθηκε στους συμπατριώτες τους, που είχαν πάρει τα όπλα για την ανεξαρτησία της πατριδού τους. Και ενώ οι πνευματικές δυνάμεις της τάξεως των μορφωμένων είχαν διαμορφώσει ένα φλογερό κλίμα πατριωτισμού, από την άλλη μεριά χλιάδες πλούσιοι Ελληνες δεν έπαψαν, σ' όλο το διάστημα

της Ελληνικής Επαναστάσεως, να διαφεύγουν τα συμφέροντα και τα κέρδη τους κάτω από την προστασία της κυβερνήσεως του σουλτάνου... Οι Ελληνες δεν αντιπροσωπεύουν ούτε το ένα τέταρτο του πληθυσμού, ενώ η αγροτιά της υπαιθρίου αποτελείται, στο μεγαλύτερο μέρος, από Βουλγάρους. Η μεγαλύτερη μεριδια του πληθυσμού, μιλάει την τουρκική και βουλγαρική γλώσσα και όχι την ελληνική... Οι κατώτερες τάξεις του χριστιανικού πληθυσμού ήταν στην πλειοψηφία τους Σλάβοι και Βούλγαροι, που είχαν μεταναστεύσει από τις βόρειες επαρχίες παρά Ελληνες... Στη Βλαχία και Μολδαβία η θέση των Ελλήνων ήταν κυριαρχική... Οπως οι Τούρκοι στην Ελλάδα, έτσι και αυτοί, με την τακτική της στυγνής καταπιέσεως που

ασκούσαν και την αρπαχτική φορομπηχτική πολιτική που εφάρμοζαν, ήταν μισητοί στους κατοίκους και αν κατάφεραν να διατηρήσουν τη θέση τους το χρωστάνε μόνο και μόνο στην υποστήριξη της σουλτανικής εξουσίας. Η κυριαρχική, όμως, αυτή θέση τους χάθηκε με την Ελληνική Επανάσταση. (Φίνλεϋ, «Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης», τόμος Α).

◆ Πάντως ο Ριζοσπάστης την ομιλία Χριστόφορια δεν την άκουσε... (φύλλο 5-7-12).

◆ Η έννοια του θεάτρου ως «πράττουσα σκέψης» την οποία ο Μπρεχτ συνδέει με την «αμφισβήτηση της δικτατορίας των κοινωνικών παραγόντων» προμηθεύει ένα σημαντικό εργαλείο γεφύρωσης του κενού μεταξύ θεωρίας και πράξης... Στις σημειώσεις για την ταινία «Katzgraben» (το τμήμα που τίτλισαν «Επικό Θέατρο») αντανακλάται η ενδέκατη θέση για τον Φόυερμποχ: «Ηθελα στο θέατρο να εφαρμόσω τη φράση ότι δεν ορκεί το συμπέρασμα "να κατανοήσουμε τον κόσμο" αλλά να τον αλλάξουμε». (John J. White, «Bertolt Brecht's Dramatic Theory», Cauten House, 2004).

Βασίλης

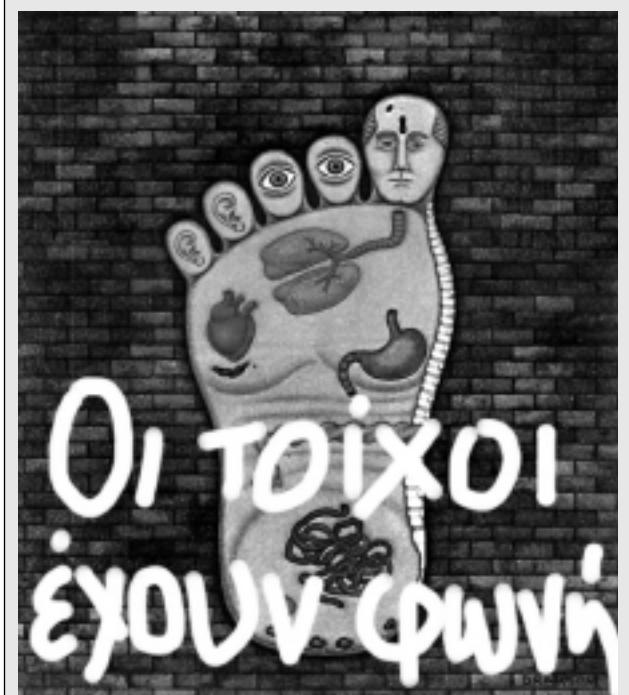

είναι τόσο απλά. Η ελαφριά αντιμετώπιση της εξωτερικής πολιτικής της Βρετανίας, η συνεχής τάση να αποθεώνεται «πίστη», έτσι γενικά, σε κάτι (στο Θεό ή σε ένα παράδοξο εγχείρημα – στην ταινία παρουσιάζονται ως ένα και το αυτό) και η παρουσίαση των Αράβων από μεν την πλευρά του σε-ΐχη ως εμπνευσμένων, οραματικών και βαθιά σοφών, από δε την πλευρά των ντόπιων στην Υεμένη ως απολίτιστων, ηλίθιων και επικίνδυνων, δε σ' αφήνουν ούτε καν να δεις αυτή την ταινία ως μια ακόμα ελαφριά κωμωδία. Από ενα σημείο και μετά η ταινία γίνεται εξοργιστική.

Ελένη Π.

Ρατσιστικό Ερυθρό Αστρο του Δαβίδ

Ο διαβόητος για τις αικροδεξιές του αντιλήψεις αλλά και για τα ρατσιστικά του κηρύγματα εναντίον μεταναστών και Παλαιστινών, αρχιραβίνος Σαμουήλ Ελιάχου διορίστηκε επικεφαλής του Ερυθρού Αστρου του Δαβίδ, αντίστοιχου του Ερυθρού Σταυρού στο Ιερουσαλήμ. Ο συγκεκριμένος αρχιραβίνος έχει καλέσει στο παρελθόν σε σφραγή των Παλαιστινών του Ιερουσαλήμ, οι οποίοι αποτελούν περίπου το ένα πέμπτο του συνολικού πληθυσμού, προκειμένου να σταματήσει η εκτόξευση ρουκετών από την παλαιστινιακή αντίσταση. Οι ραβίνοι κατέχουν θέση δημοσίου υπαλλήλου και παίρνουν μισθό από το κράτος.

◆ Είχαμε στη βουλή λαμπρία, τώρα έχουμε και νεοναζί δολφόνους (σύνθημα σε τούχο με μαύρο στρέι)

Σωστό τον βρίσκουμε τον συνθηματογράφο, αν και το μέσο (ένα σύνθημα με λίγες λέξεις, αναγκαστικά) δεν επιτρέπει πλήρη ανάλυση. Διότι στη Βουλή δεν υπάρχουν μόνο λαμπρία. Ή, αν θέλετε, ο χαρακτηρισμός «λαμπρία» δεν είναι και ο καλύτερος για να περιγράψει την αστική πολιτική. Τι είναι η αστική πολιτική; Ο τρόπος με τον οποίο η κυριαρχη τάξη, η αστική τάξη, οργανώνει τις κοινωνικές της συμμαχίες, ώστε να μπορεί να εξασφαλίζει την κυριαρχία της. Και η πιο δημοκρατική αστική δημοκρατία, έλεγε ο Μαρξ, δεν πιαύει να είναι δικτατορία της αστικής τάξης. Η Βουλή είναι η βιτρίνα του συστήματος εξουσίας. Μόνο η βιτρίνα, όμως, όχι το ίδιο το σύστημα. Καμιά αστική Βουλή, για παράδειγμα, ακόμα και η πιο δημοκρατική, στην Ελλάδα και σε οποιαδήποτε άλλη καπιταλιστική χώρα, δεν απαγόρευσε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Καμιά αστική Βουλή δεν έβαλε φραγμό στη δράση των μηχανισμών καταστολής (αστυνομία, μυστικές υπηρεσίες, δικαστήρια). Καμιά αστική Βουλή δεν άλλαξε το χαρακτήρα του κράτους ως εργαλείου κυριαρχίας της αστικής τάξης. Όμως, σ' αυτή την απατηλή βιτρίνα φλυάριον για να ξεγελούν τον λαούτζικο, όπως έλεγε ο Λένιν. Και δίνουν την εντύπωση ότι χωρίζονται σε παρατάξεις που έχουν τεράστια έχθρα μεταξύ τους. Για την έχθρα τους δεν έχουμε αμφιβολία (είναι η ίδια η φύση της πολιτικής που την προκαλεί), όμως αυτή δεν αποτελεί και έχθρα κατά του συστήματος. Στην υπεράσπιση των συμφερόντων του είναι όλοι ενωμένοι. Ακόμη και εκείνοι που εμφανίζονται σαν «αντισυστημικού».

◆ 40 ώρες για 400 ευρώ. Δε φταίνε οι μετανάστες, μα κάθε αφεντικό (σύνθημα με στένσιλ)

Κι αυτός ο συνθηματογράφος σωστός είναι. Μόνο που σε μεγάλο βαθμό μιλάει «εις ώτα μη ακουόντων». Γιατί είναι πλέον πάρα πολλοί αυτοί που διατίθενται να δουλέψουν 40 ώρες για 400 ευρώ. Και βρίζουν τον μετανάστη που έκανε το ίδιο όταν αυτοί εργάζονταν με 800 ευρώ. Αντε τώρα να συνειδητοποιήσουν από μόνο τους ότι το μεροκάματο δεν το έριξε ο μετανάστης, αλλά το κεφάλαιο και το σύστημά του. Αντε να συνειδητοποιήσουν πως ο μετανάστης είναι ταξικός αδελφός τους, εργάτης σαν κι αυτούς και πως κοινός εχθρός τους είναι η τάξη των καπιταλιστών και οι πολιτικοί υπηρέτες της. Για να είμαστε σαφείς, από μόνο τους δεν πρόκειται να το συνειδητοποιήσουν, ενώ η απελπισία θα οδηγεί ολοένα και περισσότερους στα νύχια του νεοναζισμού. Χρειάζεται οργανωμένη, συνεχής, επίμονη και επίτοπη ιδεολογική και πολιτική δουλειά για την ανάπτυξη της ταξικής συνειδησης. Κι αυτή τη δουλειά μόνο ένας πρωτοπόρος εργατικός πληθυντικός φορέας μπορεί να την κάνει.

◆ Χάσαμε τα πάντα αλλά ευτυχώς έχουμε το ευρώ (

**ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ**

Σκοταδισμός

Ο γνωστός για τις σκοταδιστικές, ακροδεξιές απόψεις του, μητροπολίτη Πειραιά Σεραφείμ, που εξέδωσε ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία το σωματίδιο Χιγκς, η πειραματική επιβεβαίωση του οποίου ανακοινώθηκε από επιστημονικές ομάδες του CERN στη Γενεύη, είναι προϊόν του διαβόλου, αποτελεί μια γραφική περίπτωση. Μόνο να γελάς μπορείς μ' αυτά που κατά καιρούς δηλώνει.

Τα πρωτοσέλιδα των αστικών εφημερίδων, όμως, και τα πολυσέλιδα αφιερώματά τους στην ανακάλυψη του «σωματίδιου του Θεού» δεν είναι γραφικές περιπτώσεις τύπου Σεραφείμ. Είναι οι φορείς της αστικής ιδεολογίας που πήραν μια ακόμη επιστημονική ανακοίνωση, τη μετέτρεψαν σε λαϊκά ανάγνωσμα (ανάθεμα αν καταλαβαίνουν στοιχειωδώς αυτά που γράφουν οι δημοσιογράφοι του αστικού Τύπου) και την έριξαν στην πιάτσα συνοδευόμενη με αφάνταστες δόσεις αγνωστικισμού και μυστικισμού, που καλλιεργούν ένα μοντέρνο σκοταδισμό.

Ειρωνία: και ο Πίτερ Χιγκς, που διατύπωσε τη θεωρία του «πεδίου Χιγκς» το 1964, και ο Στίβεν Χόκινγκ, που υποστρίζει σθεναρά ότι το «μποζόνιο Χιγκς» δεν υπάρχει και διατυπώνει μια άλλη θεωρία, είναι δεδηλωμένα άθεοι και έχουν υποστρίζει δημόσια τον αθεϊσμό τους. Παρά ταύτα, το «μποζόνιο Χιγκς» αποκαλείται ευρέως «σωματίδιο του Θεού». Ετσι πρέπει να το αποστηθίσει η πλατιά λαϊκή μάζα. Ενας άλλος φυσικός, ο Λίον Λέντερμαν, έγραψε το 1993 ένα βιβλίο σχετικό με το θέμα, ο εκδότης -με τη σύμφωνη γνώμη και του συγγραφέα, προφανώς, που υπολόγισε στην κονόμα, ενώ πάρε υπόψη του και το γενικότερο οφέλος του συστήματος- έβαλε τον «πιασόρικο» τίτλο «The God Particle: If the Universe is the Answer, what is the Question?» (Το σωματίδιο του Θεού: Αν το σύμπαν είναι η απάντηση, ποια είναι η ερώτηση;) και πιο αστική ιδεολογία ήταν έτοιμη να προσδώσει μεταφυσικό βάρος σε μια υπόθεση καθαρά υλιστική-επιστημονική.

Τι κι αν ο Χιγκς σιχτίρισε τον Λέντερμαν («ο Lederman θα πρέπει να απαντήσει σε πολλά», δήλωνε προ εξαετίας στη Γενεύη); Τι κι αν εξακολουθεί να διακρύψει τον αθεϊσμό του; Ο Λέντερμαν πάρε Νόμπελ, αλλά ο Χιγκς μπορεί να μην το πάρει ποτέ (είναι, βλέπετε, και πιο δεδηλωμένη θέση του στο πλευρό των Παλαιστίνιων και πιο άρνησή του το 2004 να πάει στο Ισραήλ για να παραλάβει ένα βραβείο). Να το πάρει η ομάδα του CERN και όχι αυτός. Τι κι αν διαμαρτύρονται ακόμα και επιστήμονες του CERN, δηλώνοντας οργισμένοι για τον όρο «σωματίδιο του Θεού», που χρησιμοποιείται κατά κόρον; Ο όρος έτσι θα περνάει στο ευρύ κοινό, το άσχετο με τη θεωρητική φυσική, γιατί αυτό θέλει η αστική δικαιολογία.

Προσέξτε με πόστο καιστικότητα χτυπούσες ο Χιγκς την προσπάθεια να ντυθεί με θεολογικό περίβλημα τη θεωρητική του εργασία: «Είμαι άθεος, πιστεύω στην Επιστήμη. Ακόμα και αν τελικά καταφέρουμε να το δούμε (σ.σ. το σωματίδιο), δε σημαίνει ότι αυτόματα λύνονται όλες οι απορίες μας. Κατανοώ ότι ο λέξης "Θεός" εξυπηρετεί τους δημοσιογράφους και κεντρίζει το ενδιαφέρον του κόσμου, αλλά υπάρχουν πολλά ακόμα κενά για να συμπληρωθεί το παζλ της γέννησης του Σύμπαντος. Μπορεί επίσης να είμαι λάθος, αλλά τότε θα πρέπει να υπάρχει κάτι αλλού στη θέση του, οπότε θα απαλλαγώ μια και καλή και από το βάρος του "Θεού" στη θεωρία μου».

Δε διαθέτουμε τις απαιτούμενες γνώσεις για να πάρουμε θέση υπέρ της μιας ή της άλλης επιστημονικής θεωρίας για τη γέννηση του σύμπαντος. Γνωρίζουμε, όμως, λόγω και μιας σχετικής επαφής με το αντικείμενο στα χρόνια των σπουδών, ότι όλες οι υποθέσεις που διατυπώνονται αξιωματικά από τους θεωρητικούς φυσικούς, προκειμένου να σηματοδοτήσουν την περαιτέρω έρευνα, όχι μόνο δεν έχουν καμιά σχέση με τη θεολογία, με τη θρησκευτική κοσμοαντίληψη, αλλά βρίσκονται στον αντίποδα της, αποτελούν την απόλυτη άρνησή της.

Διστυχώς, η αστική προπαγάνδα κερδίζει. Κερδίζει γιατί έχει στο πλευρό της και εξωνημένους επιστήμονες, που υπηρετούν την αποβλάκωση του «πλήθους».

Στα οδοφράγματα παραμένουν οι ανθρακωρύχοι

Τα κοράκια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας καραδοκούν

Η πρώτη συνάντηση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας με τον ισπανό υπουργό βιομηχανίας Χοσέ Μανούέλ Σορία, μετά από πέντε βδομάδες σκληρών συγκρούσεων των ανθρακωρύχων με τους μπάτσους στις επαρχίες Αστούριας και Λεόν, πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 2 Ιουλίου. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία ζήτησε να παρθούν πίσω άμεσα οι περικοπές που εξήγγειλε η κυβέρνηση Ροχόι για το 2012, που προβλέπουν μείωση κατά 63% στην κρατική επιδότηση της εξορυκτικής βιομηχανίας άνθρακα, προκειμένου να υπάρξει μια συμβιβαστική λύση και ο κλάδος να επανεξετάσει τη στάση του για τα επόμενα χρόνια μέχρι το 2018. Η γραφειοκρατία άνοιξε παράχυρο για να ελιχθεί η κυβέρνηση. Παρολαυτά, ο Σορία εμφανίστηκε άτεγκτος. Δήλωσε ότι προέχει ο έλεγχος του δημόσιου χρέους, ότι «δεν υπάρχουν περιθώρια για μανούβρες» και ότι η κυβέρνηση δεν πρόκειται να πάρει πίσω καμιά περικοπή για το 2012. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αναγκάστηκε να αποχωρήσει από τη συνάντηση με χλιαρές δηλώσεις καταγγελίσης για τη στάση της κυβέρνησης, δηλώσεις που δεν απηχούν σε καμιά περίπτωση τη θαρραλέα στάση των ανθρακωρύχων που ματώνουν επί βδομάδες, αντί-

μετωπίζοντας στις κοινότητές τους την εισβολή ορδών ισπανικών MAT. Οι δηλώσεις του υπουργού δεν ππόρσαν τους ανθρακωρύχους. Τα οδοφράγματα που έχουν στηθεί σε όλες τις κοινότητες των ανθρακωρύχων που εδώ και πέντε βδομάδες δέχονται έναν ανηλεγόντος από το κατασταλτικό μηχανισμό, συνοδεία των παπαγάλων των ΜΜΕ, πραμένουν στη θέση τους. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχει τη φωλιά της λερωμένη γιατί χρόνια τώρα δεχόταν χωρίς αντίσταση τις περικοπές στην κρατική χρηματοδότηση της εξορυκτικής βιομηχανίας άνθρακα από ευρωπαϊκά κονδύλια όλοι στην ανεργία χιλιάδες εργάτες, επισειδοντας κάθε φορά το μπαμπούλα της ΕΕ, που ξεκαθάριζε ότι η συμμετοχή στη χρηματοδότηση της εξορυκτικής βιομηχανίας άνθρακα από ευρωπαϊκά κονδύλια θα ελήγε το 2018. Σ' αυτό το πλαίσιο η συνδικαλιστική γραφειοκρατία πρότασε τη λογική του «μικρότερου κακού» και αποδεχόταν τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης και την υποτιθέμενη μεταφορά των κονδυλίων σε άλλους «εναλλακτικούς κλάδους» στις κοινότητες και τις πόλεις των ανθρακωρύχων. Λεφτά που κατέληγαν στην τοσέπη «ημέτερων» εργολάβων και ταφέων χρηματοδότησης δραστηριοτήτων των ανθρακωρύχων, αντί-

μετά από βδομάδες αναταραχών και συγκρούσεων, καταφέγγει στη λύση της αποκλιμάκωσης με μια προείσαστο, προκειμένου να πάρει την πρωτοβουλία των κινήσεων από τα οδοφράγματα. Ο Περισσός της Ισπανίας μαζί με τον Σοσιαλιστικό Κόμιτς και τα συνδικάτα που ελέγχουν ετοιμάζουν μια προείσαστην ανθρακωρύχων σε βασικές πόλεις της Ισπανίας, την οποία ονομάζουν «Μαύρη Πορεία», που θα καταλήξει στις 11 Ιουλίου έξω από τα Κορτές, την ισπανική βουλή, την ημέρα που ο Ροχόι αναμένεται να φέρει το νόμο για τις περικοπές των 27 δισ. και την επαναχρηματοδότηση των τραπεζών με 100 δισ. Το βασικό πανό της προείσαστης ανεργίας γράφει: «Η εξορυκτική βιομηχανία θέλει μια λύση, υπουργές Βιομηχανίας. Συμφωνία Τώρα!»!!! Τα σχόλια περιττεύουν.

Αυτή τη φορά, όμως, το ποτήρι ξεχείλισε. Οι ανθρακωρύχοι γινώριζουν πλέον ότι οι κυβερνήσεις είναι σε ελέγχο της ίδιας της θεολογίας της ιδεολογίας της θεωρητικής φυσικής. Είναι οι επιστημονες που διατύπωσαν την θέση τους στη Γενεύη, οι οποίοι έχουν δημόσια την θέση τους στην Επιστήμη. Ακόμα και αν τελικά καταφέρουμε να το δούμε (σ.σ. το σωματίδιο), δε σημαίνει ότι αυτόματα λύνονται όλες οι απορίες μας. Κατανοώ ότι ο λέξης "Θεός" εξυπηρετεί τους δημοσιογράφους και κεντρίζει το ενδιαφέρον του κόσμου, αλλά υπάρχουν πολλά ακόμα κενά για να συμπληρωθεί το παζλ της γέννησης του Σύμπαντος. Μπορεί επίσης να είμαι λάθος, αλλά τότε θα πρέπει να υπάρχει κάτι αλλού στη θέση του, οπότε θα απαλλαγώ μια και καλή και από το βάρος του "Θεού" στη θεωρία μου».

Δε διαθέτουμε τις απαιτούμενες γνώσεις για να πάρουμε θέση υπέρ της μιας ή της άλλης επιστημονικής θεωρίας για τη γέννηση του σύμπαντος. Γνωρίζουμε, όμως, λόγω και μιας σχετικής επαφής με το αντικείμενο στα χρόνια των σπουδών, ότι όλες οι υποθέσεις που διατυπώνονται αξιωματικά από τους θεωρητικούς φυσικούς, προκειμένου να σηματοδοτήσουν την περαιτέρω έρευνα, όχι μόνο δεν έχουν καμιά σχέση με τη θεολογία, με τη θρησκευτική κοσμοαντίληψη, αλλά βρίσκονται στον αντίποδα της, αποτελούν την απόλυτη άρνησή της.

Διστυχώς, η αστική προπαγάνδα κερδίζει. Κερδίζει γιατί έχει στο πλευρό της και εξωνημένους επιστημονες, που υπηρετούν την αποβλάκωση του «πλήθους».

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ